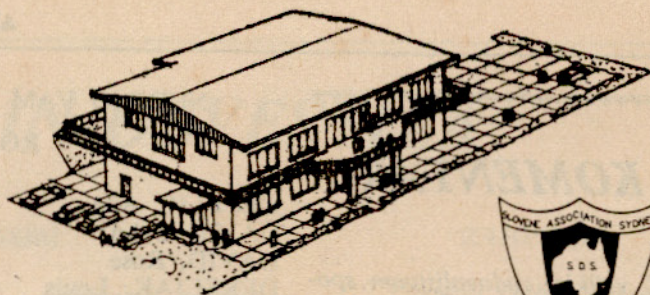

Avstralski

SLOVENC

PUBLISHED BY SLOVENE ASSOCIATION SYDNEY
MESEČNIK SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Price 50 c.

Cena 50 c.

Year-let 1

March, 1980

No.-št.12

Registered for posting as a publication Category B.

JAKA ŠPICAR — POZABLJENI KOROŠKI SIN ?

Med matične podobe koroških Slovencev, ki jih je izoblikovala njih dostikrat neizprosna in trda zgodovina, sodita prav gotovo Miklova Zala in Kralj Matjaž. Ni naključje, da sta obe podobi priči skorajda iracionalne vere v tvorno moč domovine in domovanja.

Prav tako ni naključje, da je Jaka Špicar, kisodi med najplodnejše slovenske ljudske pisatelje in jih v marsičem tudi presega, je zli prav ta dva lika slovenske koroške mitologije v oderski deli, že v zgodnji fazi svojega delovanja.

Takole piše nemška revija "Die Bruke", o našem rojaku Jaku Špicarju.

Autor sam pa je imel bogato in deloma zelo razburkano življenje, razpeto med različne dimenzije zgodovine zahajajočega 19. in 20. stoletja. Prisluhnimo avtorju samemu.

"Rojen sem kot sin kmečkih staršev, Janeza in Marjete, ro. Trunk, v Skočidolu pri Beljaku na skrajni narodni meji, dne 27. oktobra 1884. Tam sem posečal ljudsko šolo, nato pa nekaj razredov gimnazije v Celovcu in Beljaku. Po izstopu iz šole sem prakticiral pri sodišču, delal v občinskih poslih in tudi v trgovski agenturi. Ker sem se čutil Slovenca in to tudi pokazal, ni bilo zame zaposlitve in sem jeseni 1905 vstopil v advetniško pisarno pok. dr. Kokalja v Ljubljani, prihodnje leto pa sprejel mesto pri posojilnici v Radovljici, kjer sem ostal neprenehoma do 13. aprila 1941. Ko sem bil od gestapa napaden, sem se umaknil v Ljubljano in tako tudi prisilnemu izgonu v Srbijo.

Dne 29. februarja 1942 so me Italijani zaprl in sem bil določen za deportacijo v Italijo. Ker pa sem dobil močen napad kamnov, so me odpeljali v kliniko...

Sredi julija sem se vrnil k ženi v stanovanje, sredi septembra pa je zbolela ona. Medtem ko sem bil jaz zaprt, je dobila vest, da so na Koroškem njenemu očetu (72-letnemu) vzeli kmetijo in ga pognali v neko taborišče Hesselberg, v Mittelfrankemu...

Sredi julija 1943 sem prevzel uradovanje pri Kreditni zadrugi zasebnih nemeščanov, kar mi je vrglo mesečno 300 lir. Ker sem pa vse življenje delal na prosvetnem področju, tudi tedaj nisem mogel mirovati in sem začel študirati zgodovino za časa Marije

V "Jutru", opisuje leta 1936 lepoto domačega božiča in boleči občutek odtujenosti in asimilacije: "Stirideset let! In danes bo stopil v isti cerkvi pred isti oltar prijatelj, gospod Tomaž, zapel bo Gloria in excelsis in na koru bodo odgovarjali glasovi

dilnico in skozi množico pojde dihi: "Mir ljudem na zemlji! Mi ga že imamo!, in tudi moja mati, ki počiva tik vhoda, bi šepetala v svoji klopi pod bandom na desni strani. "Daj mir onemu, ki sem ga najbolj ljubila, jaz ga imam!"

Z vso vsmo se loti mladi Jaka Špicar gledališkega dela; že leta 1905 ga najdemo med organizatorji slovenskega prosvetnega društva Sloga v Podravljah. To društvo uprizori tudi njegovi prvi enodejanki "Eno uro sodnik" in "Zmagali smi".

Pravi dostop do gledališča tako do pisanja, kakor tudi do uprizarjanja — pa si pridobi v Radovljici in na Jesenicah, kamor pride leta 1906. Oder na Jesenicah je bil ustanovil tedanji visokošolec in poznejši profesor dr. Janko Pretnar.

Že v teh zgodnji letih se izoblikuje Špicarjevo svetovno nazoranje. Čeprav izhaja iz globoko verne katoliške družine, najde že zgodaj svojo duševno-duhovno domovino v liberalizmu oziroma v gibanju tako zvanega sokolstva; to Špicarjevo sokolstvo nikdar ni protiversko, kvečjemu protiklerikalno, ker se avtor zaveda korenin, iz katerih izhaja. Tudi njegova žena doma iz sosednje vasi, iz Dol pri Skočidolu, črpa iz podobne tradicije. Vse življenje mu je zvesta tovarišica, svetovalka, igralka njegovih pomembnih gledaliških vlog, organizatorka. Skratka: s polnim razumevanjem spremlja njegovo bogato literarno gledališko dejavnost.

Čeprav je prav liberalno sokolsko gibanje eden izmed treh temeljev medvojne osvobodilne fronte, ima Jaka Špicar po osvoboditvi leta 1945 le občutek, da ga nova oblast nima za docela svojega. V raznih pismih prijateljem, društvu slovenskih pisateljev in v dopisih pride med vrstami do izraza neka zagrenjenost, ki izvira iz dejstva, da njegova literarna žetev v slovenskem kulturnem prostoru nima tistega mesta, ki ji gre.

Ivanka

Jaka Špicar s soprogo

Terezije in Jožefa II, in nato napisal z namenom, da pripravim nekaj gledališkega repertoarja za novo Jugoslavijo, sledeče narodne igre: Carski ukaz, (iz dobe Jožefa II na Koroškem) Loški gospod (iz dobe Marije Terezije na Koroškem) Njav čriez izaro (koroška pevsko propagandna igra) Devinska Mara (primorska propagandna igra).

V nostalgčno romantiko se zasanja ostareli avtor medvojne, vojne in povojne dobe v blažene otroške dni v rodnem Skočidolu, bližini Podravelj, kjer je nekoliko pozneje zaoral na kulturnem polju v kulturnem društvu "Sloga".

slovenskih fantov in mož. Ko pa se bo narod vračal domov, bomo med mladino čuli le nemško govornico. Stari stebri padajo, v grob legajo slovenske matere in ob Dravi stoji majka Slavinja in trepeče za svojo deco in narodno zemljo. Blizu je čas, ko bo prekoračila Dravo in stopila na vrh Karavank. In ko se bo izpraznila skočidolska cerkev in bo na vasi ugasnila zadnja luč, takrat bo za naše oči nevidno in za naša ušesa neslišno oživel v njej in okrog nje. Pred oltarjem bo stal gospod Anton, na koru bo zabučalo, zlata jabolka na jelkah se bodo zasvetila v bajni svetlobi, stari Matej bo prinesel kon-

KOMENTAR

Z velikim zadovoljstvom sporočam bralcem "Avstralskega Slovenca", da so se mi po izgubi dveh sourednikov, gg. Pavla Bogataj in Darka Borec, ki sta odstopila zaradi pomanjkanja časa, na veliko presenečenje, brez velikega truda in prošenj, pridružili sledeči novi sodelavci:

Urednica: Pavla Gruden

Uredniški odbor: Lojze Košorok, Jože Žohar, Mary in John Truden, in Leon Kovačič.

Prepričana sem, da bomo sodelovali v slogi in razumevanju za težave pri delu, in za pogoje, ki niso ravno povoljni za izseljence, kateri se morajo, (z redki mi izjemami), boriti za vsakdanji kruh, a v svobodnem času namesto počitka žrtvovati svoje moči za ohranjanje slovenstva v tujini.

Odgovorna urednica

Ivanka Bulovec

NUDIMO VAM NA OGLED SPISEK IMEN NAŠIH ROJAKOV IZ CLEVELANDA

CECELIC, Ann
DAVID, John
DAVID, Rose
DEBELJAK, Louis
DEBELJAK, Alice
DOLSAK, Mary
DOVGAN, Bertha
FERRA, Joseph
GALKO, Alexander
GALKO, Christine
GEHRUNG, John
GORNICK, Joe
GRATHWOL, Mary
HALL, Ernest
HALL, Mildred
HOCEVAR, Joseph
HROVAT, Edward
JALEN, Adolf
KOSANOVICH, Eli
KOSANOVICH, Barbara
KOSTEINSHEK, Josephine
LUKSIC, Frank
LUZAR, Victor
LUZAR, Rosemary
MASLAR, Margaret
MRSNIK, Albina
NOVAK, Frank

NOVAK, Ann
PANGONIS, Mary
PETKOVSEK, Tony
RUPE, Adolph
RUPE, Stella
STERLE, Frank
STOKAR, Antonia
TABOR, Cyril
TERCEK, Charles
TERCEK, Ann
VALENCIC, Josephine
ZAHLE, George
ZAHLE, Betty
JANKE, Sophie
WASSON, Elsie
EVANISH, Anthony
EVANISH, Grace
DOBBECK, Willard
DOBBECK, Mildred
SMITH, Hilda
LEHMAN, Florence
PETKOVSEK, Anton
PETKOVSEK, Ann
MATEYKA, Joseph
MATEYKA, Vera
MODIC, Joe
KLIR, Joe
TOMOZIC, Victor

Rojaki, pridite v obilnem številu v naš dom ob obisku naših rojakov iz Amerike.

JUBILEJNI POHOD NA STOL

JUBILEJNI POHOD NA STOL

JESENICE — Najvišji vrh Karavank 2238 metrov visoki Stol je bil 16. in 17. februarja osrednja planinska točka v Sloveniji. S te se je več tisoč mladincev in drugih ljubiteljev gora podalo na jubilejni 15. zimski spominski pohod na Stol. S tem so počastili obletnico bitke jeseniške čete na vrhu Karavank, ko se je 20. februarja leta 1942 spopadla z nemškim okupatorjem na pobočjih Stola.

Oba dneva je bilo na vrhu Stola 4.445 udeležencev, vseh dosežanih spominskih pohodnikov pa že 26.184.

Ta pohod je organiziran za spomin na bitko Jeseniško - Cankarjeve čete, ki je bila 20. februarja 1942. leta in v kateri je padel primorski borec Jože Koder.

Na te dogodke sta letos na Stolu spomnila udeleženca dr. Miha Potočnik in Franc Konobelj-Slovenko.

Letos se je pohoda udeležilo preko 5000 ljudi, ki so bili na ta vzpon dobro pripravljeni in temu primerno oblečeni. Večina od njih je bila na Stolu že v soboto, le okrog 800 v nedeljo. Pohoda so se udeležili od pionirjev do upokojencev in pripadnikov JLA.

Lepo je bilo videti tako pisano družbo in toliko različnih ljudi na enem vrhu, ki je bil skoraj premajhen, da bi sprejel vse nankrat. Udeleženci, predvsem v soboto, so bili nagrajeni z izredno lepim razgledom, zato so bili

dobro razpoloženi tudi v nedeljo ob nekoliko manj lepem vremenu. Mnogi so sklenili, da drugo leto zopet pridejo.

Le škoda da je prav ta jubilejni pohod na Stol skalila senca petih nesreč, med katerimi je bila ena najhujša. Takšni in podob-

ni pohodi so sicer koristni in zdravi, vendar se je pri tem treba bolj dosledno držati navodil alpinistov, pa naj bo to pozimi ali poleti, kajti uspeh je odvisen tudi od tega, da se vrnejo vsi zdravi zopet domov.

A.F.

Avstralski Slovenec
je glasilo Slovenskega
Društva Sydney

Printed by:
Mintis Pty. Ltd.
73 Chapel Street,
Lakemba, 2195
Telefon: 759 7093

Odgovorna urednica:
IVANKA BULOVEC

Urednica:
PAVLA GRUDEN

Uredniški odbor:
LOJZE KOŠOROK
JOŽE ŽOHAR
JOHN TRUDEN
MARY TRUDEN
LEON KOVAČIČ

Vse dopise pošiljajte na
Slovene Association, Sydney
"Avstralski Slovenec"
P.O. Box 93
Fairfield, 2165
Tel. 620 1265

PESEM NARODNA

ZDRUŽUJE

Kjer so Slovenci — dva al' tri,
tako povsod se govori,
da pesmi narodne pojó,
da čuje daleč se v goró.

Zakaj je pesem tu zamrla?
Zakaj ne čuje se iz grla
Slovencev pesmi starih viž?
Kaj vas tišči tujine križ?

Ste društvo sebi osnovali,
da tukaj bi se večkrat zbrali;
Zakaj pa nebi še zapeli,
veselja — radosti imeli?

V društvu svojem bi v tujini
se čutili kot v domovini.
Kramljali bi in b'li veseli,
domače pesmi bi si peli.

In če vas vabijo rojaki,
naj se zave Slovenec vsaki,
da pesem hišo poživi,
zatorej pojte z njimi vsi!

Pesem narodna združuje,
Naj grlo vaše ne miruje!
Utihne pa naj le klepet,
tako bo lepše vam živeti.

Adi

ČE ŠTAJERC KRAJNCA DVORI

Nikjer pač lepše ni na svet'
Ko v totem Maribori,
Kjer Štajerc Krajnca dvori
Ga kuj zapelje v vinsko klet.

Ga Janez cuga kar na mah,
A Hanzek še naliva
Mu šesti vrč poriva,
A Krajnc mu pravi: "daj no gmah!"

Če Štajerc Hanza razjezi,
Mu reče: "krajnska šleva
ne bodi taka reva,
še tota sedmi vrč izpij!"

Je nagnil Janez sedmi vrč,
A Hanzek že deseti
Pa se je začel dreti,
Ker Krajnca bil je zgrabil krč.

Adi

DRUŠTVENE NOVICE IN OBVESTILA

urejuje Ivanka Bulovec

NOVI ČLANI

V mesecu februarju — marcu, smo sprejeli v knjigo članov Slovenskega Društva Sydney, tri nove rojake. Vsem iskreno čestita odbor.

KONSTITUCIJA S.D.S.

Vsem članom Slovenskega Društva, sporočamo, da so izvidi naše konstitucije s spremembami na novo natisnjeni. Priporočljivo je, da vsak pozna in razume pravila organizacije katere je član. Posebno velja to za našo organizacijo, katere niste samo člani, ampak istotako tudi solastniki. Izvidi "Konstitucije" se dobijo v tajniški pisarni v Horsley Parku. Nabavna cena te knjige je \$6.00.

Za naš tisk so darovali...

Gospa Vera Kocijančič	\$50.00
Gospa Srečka Markočič	\$50.00
Gospod Lucijan Kos	\$40.00
Gospod Albin Grmek	\$10.00

Vsem darovalcem prisrčna hvala.

KAJ POČENJAJO NAŠI LOVCI!

Člani lovske družine S.D.S. se dogovarjajo o velikem lovske-mu srečanju ki bo v Horsley Parku.

V okviru Lovske razstave v "Jagerskem kotičku" našega doma, imamo na programu tekmovalno streljanje v tarče in seveda tudi lovsko tombolo. Priredili bomo tudi razne tekme in igre za naše otroke.

To veliko lovsko srečanje bo v soboto in nedeljo 31. maja in 1. junija.

Obveščamo vse člane lovske družine, da nam pristopijo na pomoč, da bi s skupnim trudom vikend naših lovcev dosegel v polni meri svoj namen.

Vsi člani so prisrčno vabljeni k sodelovanju pri lovski razstavi, kjer se jim nudi priložnost, da razstavijo svojo lovsko šaro in ropotijo, in seveda tudi trofeje ter še druge lovske imenitnosti, saj nas vendar vse te reci zanimajo. Vsekakor, lovci niso vsakdanji ljudje.

Da bo še lepše, boljše in čim bolj veselo, imamo namen povabiti tudi lovske družine iz Melbourne.

Plesni večeri vsako soboto
Obiskujte Slovensko Društvo.
Postanite naš član!

"PRESS BALL" za nami

Ta tako težko pričakovani večer je uspešno za nami. Potekel je v domačem razpoloženju med rednimi in častnimi gosti. Prisotni so bili: g. Peter KODELA s soprogo. G. Kodela je direktor

za svoj rodoljubni govor. Zaradi službene obveznosti se tega, večera nista mogla udeležiti direktor YUGOBANKE, g. Bane NIKOLIČ in direktor JATA, g. Česlav KRAŠIČ. Z obžalovanjem

širok Avstralije poznane podjetja PACIFIC Gorenje, Rapid Transport Industries, je zastopal g. Danny Marinič, g. in ga. Janez in Ana Škraban, lastnika podjetja BOLOGNA SMALLGOODS; direktor DOONSIDE PAVING & BUILDING COMPANY, g. TONI COLNARIČ s soprogo; častni gost je bil tudi nam vsem poznan in priljubljen rojak, dr. RATKO OLIP, predstavnik agencije ADRIATIC; ker je bila njegova soproga zavzeta, je večer prebil v družbi s sinom Johnom in prijateljem prof. Medvenom, ki je požel obilen aplovz

sta se opravičila in z obžalovanjem je bilo sprejeto njuno opravičilo.

Prisoten je bil tudi naš priljubljen rojak, vice-konzul BOŽO CERAR, ki je glavno urednico "Avstralskega Slovenca", Ivanka BULOVEC skoraj do solz iznenadil, ko ji je v znak priznanja za ves njen trud pri požrtvovalnem delu tem glasilom Slovenskega društva Sydney, podaril faksimile dragocenih rokopisov "goriškega slavčka, pesnika Simona Gregorčiča, ki se nahajajo v Narodni in Univerzitetni knjižnici v Ljubljani.

Pridružite se slovesnemu sprejemu naših Amerikancev

na sidneyskem mednarodnem letališču ob 10h zjutraj 12 aprila.

V A Ž N O !

13. april 80.

Pridružite se sprejemu Slovincem iz Clevelanda v našem domu

Vse vas prisrčno vabo

Odbor S.D.S-a

ZAHVALA

Ob tragični izgubi naše drage mame, stare mame in prababice, gospe KRISTINE TOMAŽIN, se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, za darovano cvetje in za izrečeno sožalje; prav tako lepa hvala patru Valerijanu za lepo opravljen pogrebni obred.

Hčerka Antonija Sodja z družino, sin Marjan Tomažin z družino, sin Zdravko Tomažin ter vsi sorodniki v domovini.

CLEVELANDSKSI

DREVORE

V HORSLEY PARKU

V spomin na ta edinstveni obisk, ki ga vsi že komaj pričakujemo, bi bilo lepo, če bi sprejeli predlog našega članstva, da posadimo na našem zemljišču vrsto dreves, ki naj bi se imenovala "Cleveland Avenue". Ni dvoma, da smo za to izredno idejo vsi navdušeni.

Slovinci, dobri vrtnarji in ljudje blage volje, prinesite kakršnekoli iglavce, da bo vonjal naš griček v trajnem spominu na to bratsko snidenje, saj nam je vsem zibel, naša čudovito zelena Slovenija.

V drevoredu tega gaja bomo postavili tablico z imeni darovalcev dreves.

Prisrčna hvala.

ZAHVALA

Upravni Odbor Slovenskega Društva Sydney se v imenu učencev in učiteljice naše dopolnilne etnične šole prisrčno zahvaljuje. g. Patru Valerijanu JENKO za širokogrudno podaritev tolikih šolskih klopi, da so docela napolnile naš prostoren šolski razred.

Bilo je zelo ganljivo videti veselje na obrazih učiteljice Pavle Grudnove in njenih učencev, ko so vstopili v tako prijetno urejen razred, saj zdaj izgleda kakor da je res prava šola. Še enkrat iskrena hvala! Za Slovensko Društvo Sydney

tajnica Ivanka Bulovec

NAŠA POPULARNA "PLANIKA" NA INTERNACIONALNEM RAZTAVIŠČU

(Show Ground) v Sydneyu.

Po uspelo izvedeni točki in obilnem aplavzu, na kar so naši mladi folklorci že navajeni, smo, v paviljonu za tovarniške izdelke, zopet zapustili gledalcem prijeten vtis na dediščino, ki smo jo prinesli iz domovine.

Utrujenih nog in veselih src smo se starši kot otroci, ki jih je bilo 25 parčkov, pridružili razposajenemu, večernemu živ-zavru sydneyškega mednarodnega razstavišča (Show ground).

Korajžni smo se drzno podali na "Big wheel" in uživali ob lepoti razstreljevanja živobarvnih raket in milijonskih lučeh nočnega Sydneya.

Z velikim zadovoljstvom ob uspehu nad drugimi jugoslovanskimi skupami smo se s pesmijo (po stari slovenski navadi) v nabito polnem avtobusu, ki gaje posebno za ta dan najelo Slovensko društvo Sydney, vrnili v društvene prostore v Horsley Parku, saj se nikomur ni šlo domov.

S hvaležnostjo v srcu do ge. Marije Košorokove, ki poučuje "Planiko" in njene pomočnice gđc. Neve Muha, smo se z otroci vred, ki so neutrudljivi za veselo družino, do poznih ur zadržali v prijetnem vzdušju poletnega sobotnega večera, na našem priljubljenemu griču.

V SPOMIN NA KRISTINO

Bolečina več nobena
te ne muči in ne krade
ti veselja, sreče, nade —
v miru z zemljo si spojena.
Tuja prst te v sebi skriva,
vse je proč, vse je mimo zdaj,
na licu blažen je smehlaj —
duh o večnosti že sniva.

Bila si kot vsaka mati:
skromna, tiha in ljubeča,
dobra, nežna in trpeča.

Le zakaj življenje dati
ti ni moglo več radosti
že prej, in še zdaj, v starosti?

Jože Žohar

ENGLISH SECTION

Across the Bridge of Love

By Paula Gruden

It feels good to be with you again. There is no greater joy for me than to be in touch with you. Young people are my "fountain of youth." You make me plan my days, you make me plan my work, you make me see ahead of time, and you make me feel young. I feel I am one of you. My life, just feeling that way, is a happy event day in day out. I have tomorrows to live for, I like writing to you. As a feline acquaintance of mine said: "Better doing this than nothing." I am thrilled to hear that this year sixty of young Australian Slovenes (or vice versa) are studying the Slovene language at the high school level. This is really something to be proud of, for all of us. This is something worthy of continuous thoughts of support, and good wishes.

May none of them ever become as the sad case reported in Ethnic Press on 13.3.1980, where an Australian woman, married to an Ukrainian, with whom she has four children, has this to say: "But in practice I know that in the majority of the cases it is the Australian partner, who wants to give an education in Ukrainian to the children even against the will of the Ukrainian spouse. She continues: "Trying to teach children Ukrainian, when Ukrainians themselves are not interested, is a hopeless thing." There goes the cry of a disappointed Australian mother, who hoped that her children shall enrich, with another language, the somewhat solitary Australian culture.

x x x

Last month we have decided to take up a new subject. A 15 years old youth, by now an old friend of mine, who studies the Slovene language with me, and who is an avid reader, and a good thinker, suggested that our next subject be Love, all kinds of love.

What about love?

Sure! Love is many a splendid thing! What the world needs now is love! Love and marriage go together like horse and carriage! What the world needs now is love, is love. But there is not enough love to go around.

Funny that we should say that. There is much, so much love right here and now. In the heart of every human being Love is waiting to spread itself from man to man, across the whole wide world, waiting to give. There is no need to look around for it, there is no need to wait for it, and there is no need not to believe in it. Love is.

ing to win the space race. To win it from whom? From somebody else, when we are barely aware of ourselves? As long as we shall have but one dream left, we shall remain mere mortals. When we shall conquer our inner universe, we shall conquer the world. Then we shall reach the era of Love. On the way to this evasive victory we are nearly 2000 years late.

Let us forgive one another

In order to free our hearts from ourselves, we have to forgive everything to one another. Then, only then Love shall be able to spread its wings from man to man. The human being

ALL SONS AND DAUGHTERS DAY

(29th of February 1980)

May we, your parents, thank you

*for each day in your life that
you have spent taking care of us
for there were such days;*

*for each hour in your life that
you have spent consoling us
for there were such hours;*

*for each year in your life that
you have spent needing us
for there were such years;*

*for the times in your life that
you have spent just loving us
for there were such times;*

*for each moment that you have spent
giving us the purest of pleasures
for there were such moments;*

*for the parents-child relationship
that you are a reminder of
for there are such relationships;*

*for each instance of our tardy wisdom
fruits that you have brought by hurting us
for there were such instances.*

*Seeing that we have booked all other days
in the era of A.D. let us name
the twentynineth of February*

*All Sons and Daughters Day to live up
to the Four year Wisdom plan from
this year on toward a better world.*

Paula Gruden

Unfortunately, we, the riders of the sky, the chasers of the stars, the earthlings strolling on the moon, the candidates for other planets, the seekers of immortality, we, the masters of nothing claim to know so much, yet we don't know ourselves. We are not even trying to conquer our inner world, yet we are hop-

that has nothing more to forgive is the one in state of Love. Then, only then the inner space of man is as open and wide as the universe. A soul in state of Love is a free soul. Who can forgive, is close to holiness. Life becomes his religion.

Can you imagine one, just one politician willing to say to people:

"Please, forgive me, for I don't know what I am doing." Of course not. Any holly man turned politician brings trouble to the world.

How many children of today are really sincerely willing to say to their parents: "Please forgive me." Nowadays such words are usually written on suicide notes, and "gone-away letters."

And what do the grief stricken parents do then? "Forgive me", they say to their dead children, "I didn't know how to love you." Too late they were ready to admit that somehow, somewhere they went wrong.

Where has the gratitude gone?

Gratitude is another step we ought to take back toward Love. No, I'm not going to say what you are expecting, that is, that all the children are ungrateful brats. We hear that far too many times. Of course there are many times when children ought to be grateful. But, there are also many times when parents should feel likewise. There is no human being that has no reason to be grateful at least for something; perhaps for a kind word, a tender look, a gentle touch or even a smile.

I firmly believe that the whole human race will have to undergo total re-education, based explicitly on principle of respect for life as it was meant to be. Life is Love. We have polluted not only the Earth, we have polluted our minds. We are abusing Life itself.

Since parents are supposed to be wiser than children, let me ask your forgiveness for all the mistakes that parents ever made in their upbringing of you (I made them too), and let me thank you for all the parents, who think that they owe no gratitude to their children.

Let us pretend, that we have wiped clean the slate of our, at least 2000 years old civilization, and let us start, the young and the old, (for we all are sons and daughters of man) all over again. Let us at least silently say to one another: "I forgive you! Thank you for forgiving me."

I do believe that by the time we meet again, there shall be at least some forgiveness, and a little bit more understanding, and even some gratitude in your hearts for your parents, for they too were once little children like you.

x x x

One way or another, we all went wrong. Can we better ourselves?

Think about it until we meet again next month.

Be kind to one another!

OB PRVI OBLETNICI "AVSTRALSKEGA SLOVENCA"

Moder človek raste od začetka.

V NSW je bilo že toliko naših začetkov, da je koncem koncev čudež, če smo, kot del že od nekdaj zapeljevanega ljudstva, ki mu ni bilo omogočeno, da bi se naučilo samo razmisliti in odločati, še vedno v obstoju.

Razbito mravljišče

Če bi bilo tako kot ni, bi mi danes imeli eno samo močno skupnost, en sam mogočen slovenski dom, eno samo dopolnilno šolo, in ena sam stabiliziran slovenski časopis.

Slovenci smo nadarjeni, toda vse preveč so nam razum in čustva pod vplivom nediscipliniranega duha. Ker nam trenutna čustva prevladujejo razum, daljne bodočnosti niti ne vidimo. V pomankanju modrosti v delu za našo skupnost, smo vedno pri novih začetkih. Ljudje kratkega roka smo.

Avstralski Slovenec

Kadar kritika zadene močnega človeka, je zdrava, pa če je še tako ostra. Zgodilo se je, da je neki rojak tukaj na obisku iz Slovenije, imel v tisku doma dokaj slabega povedati o naši dejavnosti.

Na to kritiko so pozitivno reagirali trije naši rojaki, vsi trije člani Slovenskega društva Sydney. Odločili so, da dodajo nov člen v verigi našega časnikarstva v NSW.

Ivanka Bulovec, Dare Borec in Pavel Bogataj so trojica, po zaslugi katerih že eno leto čitamo o našem življenju v Avstraliji in prebiramo novice z doma. Ni mi treba poudarjati, da to delo ni lahko. Založili so ves svoj trud, sposobnost in čas. Ničemur in nikomur niso dovolili, da bi jim stal na pot in uspeli so.

Avstralski Slovenec je že takoj spočetka prodril v slovensko javnost v naši matični domovini, USA, v Nemčiji, in širom cele Avstralije ima redne naročnike.

Vsaka kritika mu je dobrodošla in koristna, razen kritike onih, ki se v svoji samoljubnosti postavljajo nad trudapolne delavce v njemu.

Zmotili pa so se oni, ki so menili, a nekateri celo upali, da bo po prvih par številkah izdihnil svojo dušo.

"Press ball"

Kdor misli, da je ta prireditel, ki se je vršila 22. marca, prirejena v čast delavcem, ki so ga ustvarili, se prav gotovo moti. Ta večer, ki so ga prisotni preživeli v duhu popolne skupno-

sti, saj smo proslavljali našo materinščino, je bila živ in prisrčen izraz zahvale vsakomur, ki "Avstralskega Slovenca" podpira, bodisi moralno ali pa materialno.

Zamisel "Avstralskega Slovenca" nikdar ne bi zaživela brez radodarnosti, in razumevanja s strani njegovih finančnih podpornikov. Slovensko društvo Sydney bi kaj takega samo ne zmoglo, ker mu je prva dolžnost nadaljevanje gradnje stavbe, ki je danes naše najbolj obiskovano slovensko središče.

Nekateri finančni podporniki "Avstralskega Slovenca" so 22. marca prvič prišli na naš grič v Horsley Parku, s katerega se obiskovalcem nudi prostran razgled, ki je posebno očarljiv v večernih urah. Prenesti to lepoto v barvni tisk v "Avstralskega Slovenca", zaradi previsoke cene na žalost ni mogoče. Ni pa narobe upati, da bo to omogočeno v bodočnosti.

Tudi barvne slike naših otročičev v narodnih nošah bi "Avstralski Slovenec" rad ponesel v širni svet, saj so s svojimi pogostimi in uspešnimi nastopi, otroci že zdavno zaslužili, da bi se videli v tisku v vsej barvitosti gorenjske narodne noše.

Ljudje okrog "Avstralskega

Slovenca" se dobro zavedajo, da ne morejo povsem ustreči vsakemu bralcu.

Podporni stebri "Avstralskega Slovenca"

Danes, ko v svetu prevladuje moralna pokvarjenost, je komaj upati v mecene, ki bi bili pripravljeni nuditi redno finančno pomoč tako rizikantnemu podvigu kot je izdajanje slovenskih časopisov v tujini. Moramo se sprijazniti z dejstvom, da smo maloštevilni.

Kdo so ti dobrotniki? Trgovska podjetja. Kdo drug. Poznana so bralcem iz oglasov, ki jih, da bi mogel izhajati, "Avstralski Slovenec" prinaša na svojih straneh.

Da bi Slovensko društvo Sydney moglo izkazati zahvalo tem širokogrudnim podjetnikom, katerih oglasi v naših časopisih v tujini jim prav gotovo ne prinašajo nikakršnega dobička, je priredilo njim v čast in zahvalo "Pressball", kjer so jih tudi ostali člani imeli priliko spoznati.

Pričakovati je torej od rojakov, kateri so z Avstralskim Slovincem zadovoljni, da se po potrebi obračajo ravno na ta podjetja, ki s svojimi oglasi podpirajo našo besedo v "Avstralskem Slovincu".

Pavla Gruden

NAŠI OTROCI NA ETNIČNI TELEVIZIJI

V nedeljo 16. marca, smo na programu etnične televizije pred slovensko odajo, presenečeno zagledali naše mlade plesalce folklorne skupine S.D.S. "Planika", ko so 22. oktobra sodelovali v paradi in nastopu — Dneva Etničnih šol Novega Južnega Walesa.

V celotnem programu, kjer je sodelovalo 350 različnih šol, med njimi tudi slovenska dopolnilna šola S.D.S., so našo folklorno skupino še največ prikazovali. Predvsem so bile atraktivne čudovite barve slovenskih narodnih noš in rdečih dežnikov, ne smemo pa pozabiti omeniti cekarjev, z vpletenimi črkami IHS.

Naši mladi plesalci, so se kar dobro zavedali, da so televizijskim kameram zelo priljubljeni, ponosno so korakali in nam mahali v pozdrav. Otroci so televizijskim komentatorjem, na vpra-

šanja; "zakaj se učijo materinščine", zelo pogumno odgovarjali. Odgovori so bili drug drugemu dokaj podobni, da jih interesira jezik domovine svojih staršev, katero imajo namen obiskati. Tako je odgovoril tudi mali učenec jugoslovanske etnične šole, ki je imel na sebi majico s Titovim portretom. Na tem velikem "Dnevu Etničnih šol Novega Južnega Walesa", je sodelovalo 28.000 študentov, oziroma šolske mladine.

Dokumentarni film, je bil prikazan v nedeljo, pred televizijsko dramo slovenskega filma "Bratovščina sinjega galeba".

Ponosni smo na našo folklorno skupino "PLANIKA, katero tako požrtvovalno poučuje gospa Marija KOŠOROK. Zaslužili so si priznanje in tudi naše čestitke.

Ivanka

SPORED ZABAV

April

- 5. sobota, igrajo SREBRNE STRUNE
- 7. Pirhovanje, igrajo VESELI KRANJCI
- 12. Sobota, igrajo OBERKRAINERS
- 13. Nedelja, igrajo SREBRNE STRUNE
- 19. Sobota, igrajo SREBRNE STRUNE

Maj

- 3. Sobota, igrajo SREBRNE STRUNE
- 10. Sobota, igrajo OBERKRAINERS
- 17. Sobota, igrajo SREBRNE STRUNE
- 24. Sobota, igrajo SREBRNE STRUNE
- 31. Sobota, igrajo SREBRNE STRUNE

Pavle Daretu: "Ne bi bil rad v koži novih urednikov".

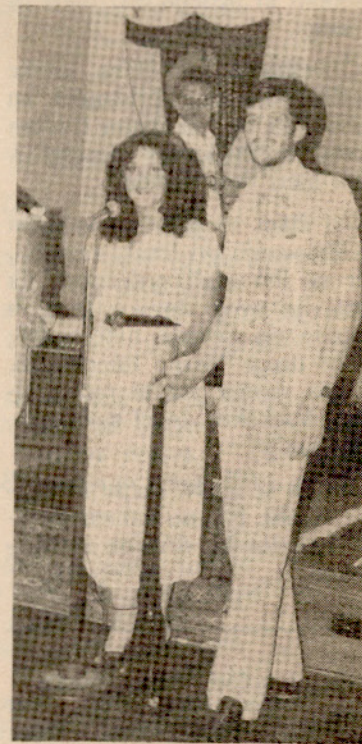
UDARNIŠKI DUH SE ŽIVI

Na Velikonočni petek se je zbralo na našem hrbičku čez 20 prostovoljcev, ki so se lotili čiščenja in pospravljanja okrog društvenih prostorov. Ljudje so pokazali, da jim je nekaj do tega do so prostori, kjer se shajajo, čisti in urejeni.

Zavzelo bi preveč prostora, da bi vsakega posebej imenovali in se vsakemu posebej zahvalili izjemo naj naredimo pri g. Jožetu Pešlu, ki nam je posodil tovornjak in buldožer in še celo delavca, ki je s tem buldožerjem upravljaj.

Hvala vam vsem, dragi rojaki in člani!

Odbor

Jenny Škrban poklanja društvu, puško nabito z vinom.

ENGLISH SECTION — continuation

27 MARCH 1941 — WHAT
WAS REPORTED IN THE
WORLD

The news that the Government of the Kingdom of Yugoslavia had signed an agreement on 25 March 1941 acceding to the Tripartite Pact was received by the people with indignation and deep bitterness. All over the country protests broke out in which the people of Yugoslavia boldly manifested their preparedness to defend the country against fascist onslaught. The first to raise its voice against the accession to the Tripartite Pact was Belgrade, following by irresistible waves of protest in Kragujevac, Užice, Karlovac, Ljubljana, Zagreb, Novi Sad, Skoplje, Bihać, Split, Bitolj... Organizers of this powerful movement of the masses were the communists, who emerged from the underground and publicly, in the name of the Yugoslav Communist Party, stood in the fore with the slogan: For the defence of the country. The world very quickly learnt about the March demonstrations in Yugoslavia at which were voiced the slogans "Better war than the pact", "Better the grave than be a slave" at a time when a part of Europe was already under fascist occupation.

In his statement in the House of Commons, Prime Minister Winston Churchill said: "Here at this moment I have great news for you and the whole country. Early this morning the Yugoslav nation found its soul. A revolution has taken place in Belgrade and the Ministers who but yesterday signed away the honour and freedom of their country are reported to be under arrest. This patriotic movement arises from the wrath of a valiant and warlike race at the betrayal of their country by the weakness of their rulers and the foul intrigues of the Axis Powers..."

"Certainly this is the greatest day for free man all over the world. While the throw the 'New Order' on the garbage heap, where it belongs..." wrote the "New protests of the Yugoslavs, in which it wrote in part:

"Adolf Hitler has not made a single mistake yet he has lost. He has lost because the common people, the real people of Yugoslavia prefers freedom more than it fears death. It is a big word to say that the Yugoslavs, having overthrown their too yielding Government, preferred freedom more than they feared death. But this word is great only because what the Yugoslavs have done is a great thing..."

On 6 April 1941, fascist Germany, without a declaration of war, attacked Yugoslavia, and a short time succeeded thanks to the betrayal of the ruling and topmost military quarters in occupying the country. But, the Yugoslavs were not willing to lose freedom. Early in June, the whole country burst into an armed up-

rising against the invaders organized by the Yugoslav Communist Party, which marked the beginning of the four-year National Liberation War (1941—1945). It ended in the complete victory over the enemy and his collaborationists.

YUGOSLAV LANGUAGES
IN TWELVE COUNTRIES AT
THIRTY-SEVEN
UNIVERSITIES

The languages of the Yugoslav nations — Serbo-Croatian, Macedonian and Slovene, are studied in twelve countries in the world. According to data compiled by the Federal Institute for International Scientific, Cultural-Educational and Technical Cooperation, there are chairs for Serbo-Croatian at thirty-seven universities, for Slovene at eight, and for Macedonian at six universities. These chairs are the fruit of inter-state programmes of cultural-educational cooperation and agreements on cooperation concluded by the university faculties themselves.

The most fruitful cooperation has so far been carried on with French universities, where fourteen chairs for Serbo-Croatian have been founded with fifteen readers (two at the Sorbonne).

The Oriental Languages Centre in Paris has chairs for Macedonian and Slovene.

The Serbo-Croatian tongue is studied not only in European countries but also at the Plo La-farg Institute in Cuba and at the University of New Delhi. It is held at the Federal Institute for International Scientific, Cultural-Educational and Technical Cooperation that this is but the beginning of cooperation with the nonaligned and the developing countries in which there is wide interest in the languages of the Yugoslav nations.

For students of the Yugoslav languages five Slavistic seminars are organized every year in Yugoslavia. These seminars are organized by the International Slavistic Centre of Serbia, the Faculty of Philosophy and Letters of Ljubljana and the Faculty of Philosophy and Letters of the "Ciril i Metod" University at Skoplje, which organize seminars of Slovene and Macedonian, literature and culture respectively. The Montenegrin Academy of Science from Titograd is organizer of a Yugoslav seminar for foreign Slavists, while the Faculty of Philosophy and Letters of the University of Zagreb organizes seminars for the Zagreb Slavistic School. Most of the foreign students studying Yugoslav languages attend these seminars, which usually last two weeks.

Although all the chairs have libraries, a problem which is often encountered by students of Yugoslav languages is how to obtain textbooks, works of belles lettres, reading matter. For years, Yugoslavia has not had a single bookshop abroad.

DOUBLE CELEBRATION

Brothers Toresan with their wives and children.

Friends and frequent visitors to our club, the two brothers TORRESAN with their relatives and friends celebrated on the 16th of March in our hall two happy events. Mr. Lino TORRESAN with his wife Julia celebrated the baptism of their daughter Carolyn; Mr. Lucian TOR-

RESAN and his wife celebrated the baptism of their son Benjamin. For the party of 34, the Slovene Association Sydney, did all the catering. On behalf of our committee, and all the members, sincere congratulations and very best wishes.

YOUTH SECTION

by John & Mary Truden

TWO MINUTE FITNESS TEST
HOW TO READ YOUR
HEALTH IN YOUR PULSE

The whole point of checking your pulse is to see how fast your heart is beating. And one point of seeing how fast your heart is beating is to see how fit you are. Here's why:

Many people have heard that a normal pulse rate when you are relaxed is 72 beats per minute. What this means is that the average pulse rate of normally healthy people in our population is 72 per beats per minute. But athletes and people in very good physical condition who exercise regularly often will have slower pulse rate, sometimes 60 or even lower when they are relaxed. Smokers and people in poor condition tend to have higher pulse rates.

Exercises, of course, temporarily increase the pulse rate. A young athlete in good condition can tolerate a peak-performance pulse of 150 without difficulty. A pulse rate that is above 80 in relaxed adults may indicate a problem. Severe anaemia, thyroid disease and some infections all increase the pulse rate. If your resting pulse rate is regularly over 80 or, at the most, 85 beats per minute, see your doctor.

The pulse rate also increases about five to ten beats per minute for every degree of body temperature above what is normal for you. If your temperature is hovering 38°C your pulse rate may be as high as 92.

What's normal for you?

Since "normal" can vary so widely among people, it is a good idea to know what your resting, relaxed pulse rate is when you will be in a position to observe deviations from what is normal for you. Chances are good that

you will notice a decline in your normal pulse rate if...

- you are in gradually increasing exercise programme
- you have learned to be less anxious
- you have lost excess weight in a supervised regime
- you have given up smoking excess alcohol and coffee

Generally speaking, if you are feeling well, a slow decline in your pulse rate — say from 72 to about 62 — is just what the doctor ordered. On the other hand, if you resting pulse rate rises and stays appreciably above what is normal for you, or if your pulse "normally" is more than 80, find out why.

Next week "How to take your pulse and how to track your fitness level".

IT'S GOOD TO KNOW YOUR
PARENTS TONGUE

I am a student attending the Slovene language school. The school is composed of two classes, Junior and Senior. The Junior lasts for approximately two hours. The Senior class lasts for about one hour and more.

The junior group is for the under-teens. They are given text and exercises books each. The same applies for the Senior class for which, unfortunately, there are quite a few vacancies.

Basically, the Juniors (beginners) learn how to read, write and speak Slovene. They are even issued with maps of Slovenia, which are studied in class. The Seniors are taught the same type of thing, except that it is at a higher level.

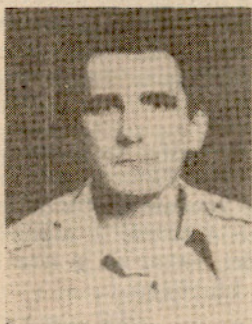
I feel that it is worthwhile to learn a language. Slovene is one of the most difficult of the Slavic languages, but, from Slovene you can learn other, easier Slavic languages.

It is a good feeling to know that you know your parents' tongue.

Leon Kovačič

NOVICE IZ DOMOVINE

"MESEČNI PABERKI"

Lojze Košorok

Minulo je leto odkar je zagledal luč sveta tale naš Avstralski Slovenec. Prvi rojstni dan smo proslavili na svečan in zmagovalen način, kot se to spodobi, po naših starih slovenskih šegah. Do sedaj se še nisem "pregrešil", da bi bil vanj karkoli napisal, čeprav sem na njegov način kate-ro rekel. Ne mislim ogovarjati niti hvaliti, to prepuščam drugim in tistim, ki ga berejo. In pa tistim, ki ga ne berejo, pa imajo čas, da ga kritizirajo. Naj čitatelci in bralci sami sodijo ali obsodijo ali hvalijo in to kolikor hočejo saj je demokracija! Dejal bi samo to, list je pač tak kakršen je, je tak kot smo povprečni Slovenci tu v (obljubljeni deželi). Če kdo misli, da bi bil lahko boljši, prav, naj se vpreže v delo!

Pustimo to, in pogledajmo malo preko plotov kaj vse se dogaja okrog nas v našem vlemestu Sydneyu. Pravim, živimo v demokratični deželi, zato živimo demokratično in počnemo kar hočemo, skušamo demokracijo tudi izkoristiti v svoj prid. Vsaj nekaterim to zelo uspeva. Žal vsem ne.

Smo v dobi industrijskih nemirov. Po domače kratko povedano: v dobi stavk. Prejšnji mesec sem jih naštel kar enajst, potem sem se zmotil in jih nisem več štel. Najbolje so štrajkali nakladači volne, veste tisti, ki volno natovarjajo in tako so bili nekateri (producenti) ob lepe profite, ker niti v Rusijo niso odpeljali kontingent volnenega tovara. Hec je bil, ko ni bilo vlakov, to je bil dren in direndaj po cestah. Da bi racionalizirali uporabo bencina so šli na štrajk še bencinarji.

Bilo je prejšnje tedne pasje vroče, lepše povedano imeli smo pasje dneve, čeprav jih v avstralski Pratici nisem našel zaznamovane. Pasje vroče tudi zato ker so nekateri hodili peš, ker je bila pač suša v bencinskih tankih. Celo bencinske črpalke so popolnoma presušile. Vsekakor je tudi to zdravo, posebno za tiste, ki so na dieti. Sprehodi in peščenje dobre dene.

Izgleda, da so stavke nekaj modernega, naša specialiteta. Ravnokar sem čital, da Australian Transport Workers Union zahteva za nekatere svoje člane tisoč dolarjev na teden in to za 30 urni tedenski urnik, poleg tega 8 tednov letnega dopusta, plus okrog 240 dol. na teden raznih drugih beneficij. Takoj jutri se vpišem v šofersko šolo. Se pravi

moja plača v bodoče bo 52 jurjev na leto, skoro bolje kot biti za ministra! Kmalu bomo vsi milijonarji. Vedno trdim, da so štrajki zelo koristna zadeva. Samo nekaj mi ni jasno, kdo je kompetenten za štrajke. Vem da jih organizirajo sindikati, in da pomirijo stavkojočo delovno rajo se vsi od kraja kregajo (konfuzirajo) tja notri do Canbere do samega ministrskega predsednika. Jaz sem kar prepričan, da nekaj z zakoni ni v redu. Začel sem dvomiti če sploh imamo kak zakon, razen policije, pa sem čital, da so se v parlamentu tudi radi policajev kregali, češ, da so tudi oni skrupirani.

In da ne pozabim omeniti tudi trgovine z mamili. Zadnje čase je to kar donosen kšeft. Zato pa menda lahko toliko štrajkamo.

Tudi tole ni ravno šala; voditelj opozicije trdi, da je vlada v N.S. Walesu porabila malo manj kot 120 milijonov dolarčkov (ne bonbončkov!) za volilno kampanjo in to za volitve, ki so jih imeli v volilnem okraju Castle-reagh, v severozapadnem delu N.S.W., ko so izvolili novega poslanca.

No če je res to kar trdi mož, potem so upravičeni, da so artiklo podražili. Te dni so podražili vse konzerve, tudi pasje, n. pr. bučno olje se je podražilo od 5.99 na 7.20 dolarjev. Brali ste v časopisih, da se je podražil kruh, mleko, kurje meso in kurja jajca. Če tega mogoče niste brali, boste že zvedeli ko boste morali segati globlje v vaše denarnice. Zanima me če bo farmer, ki je sosed našega slovenskega doma podražil poleg kurjih jajc tudi kurjake. Namreč moja žena vsake kvatre kupi par žaklov kurjekov, veste kurjeki so odlično gnojilo za orhideje in za solato, zlasti za radič in repin-celj.

Da vam povem še to, brezposelnost še kar lepo cvete naprej. Poznam nekaj mladih ljudi slovenskega porekla, ki nimajo dela, pa bi radi delali. Eni taki talentirani deklici sem svetoval, če nima dela, naj se vpiše na univerzo. In punčka me je ubogala, tako bo postala nekoč doktorica, danes bi se morda zaposlila kvečjemu kot natakaraica. Vidite, tudi brezposelnost ima svojo dobro stran.

Na eni od številnih konferenc so nam povedali in pravili o nekih tritisočih ogroženih otrok, ki se baje klatijo okrog po Sydneyu, so brez doma, brez strehe in brez staršev itd itd. Pa o tem morda drugič.

Pa še to o olimpijskih igrah; kufre gor, kufre dol! Tisti ki mislite iti na Olimpijado, kar pripravite kufre. Bomo le šli. No na svidenje v Moskvi!

DVE ŠESTDESETLETNICI

V Sloveniji bodo letos proslavili več pomembnih jubilejev. Med najvažnejše vsekakor sodita 60-letnica Komunistične partije v Sloveniji in 60-letnica velike

Eric in Beth Heiden Slovenskega Porekla

Vrsti svetovnoznanih tujih športnikov našega porekla se je pridružilo še eno ime. Predniki slovitih hitrostnih drsalcev, brata in sestre, Erica in Beth Heiden, so namreč iz Slovenije, iz Ljubnega ob Savinji. V primeru zmage na olimpijskih igrah v Lake Placidu se bo Eric Heiden zagotovo udeležil še iger v Sarajevu in v tem primeru, če ne prej bi obiskal tudi Slovenijo in Ljubno.

Praded in prababica olimpijskega šampiona in njegove sestre sta bila iz ljubnega in njuna stara mati Olga govori slovensko. Torej prastariša sta se v Ameriko izselila okrog leta 1905 in si tam ustvarila družino. Prababica se je pisala Vezočnik in sorodnikov v Ljubnem še danes ne manjka. Med njunimi nasledniki velja posebej omeniti hčerko Olgo por. Thomson, staro mamo Erica in Beth, zlasti zato ker ima prav ona največ neposrednih stikov z domovino, rodnim krajem in s svojima sestričnima Pepco Cerar in Tončko Juvan. Pred leti je Tončko povabila k sebi v Ameriko v Madison in ji nato vrnila obisk. O rodnem kraju je takrat govorila le "mooje zlato Ljubno" in je vsem zagotovila, da se bo sem še vrnila in da bo vsak mesec vrgla v "nogavico" kak dolar. Takšen "varčevalni" ukrep je nujen, ker je veliko denarja porabila za potovanje ok-

rog po svetu. Močno je navezana na svoja slovita vnuka. Ona dva pa nanjo. Spremlja ju na vsakem večem tekmovanju.

Olga Thomson govori slovensko, pravzaprav staro ljubensko narečje, učila sta jo oče in mati. Prav zaradi te "pomankljivosti" pa sestričnima piše v angleščini in doda pozdrave v slovenščini. Piše jima redno, predvsem Tončki, javlja se tudi z vseh večjih tekmovanj hitrostnih drsalcev in prežeta s ponosom, večinoma piše le o svojem Ericu, čeprav na vnukinjo Beth tudi ne pozablja. Tončka ji mora v Ameriko pošiljati izrezke iz časopisov, ki govorijo Eriku in Beth. Vse to nedvomno potrjuje dejstva, da oba slovita drsalca zagotovo vesta za svoje narodnostno poreklo.

Thomsonove so v Madisonu obiskali tudi Maroltovi iz Mozirja, ko so bili na poti v Milwaukee k svojim sorodnikom. Z njimi so se seznanili prek Pepce Cerarjeve, ki sodi v Maroltovo družino. Vsi ti stiki so tesno povezali Maroltove iz Milwaukeeja s Thomsonovimi in Heidnovimi.

Sicer pa velja omeniti, da ob nobenem obisku iz Slovenije Erica in Beth ni bilo v Madisonu in se tako z ijima ni posrečilo še nikomur seznaniti. Morda bo priložnost kdaj pozneje in srečanje z njima zlasti z Ericom, bo po olimpijskem slavu v Lake Placidu imelo še večjo draž.

železničarske stavke na Zaloški cesti v Ljubljani ter drugih revolucionarnih vrenj leta 1920.

VSE IZSELJENSKJE MATICE V LJUBLJANI

Koordinacijski odbor vseh izseljenskih matic, ima namreč letos, v skladu z dogovorom sedež pri Izseljenski Matici Slovenije. Na prvi seji v Ljubljani so govorili o programu dela odbora, o skupnih akcijah in o koledarju gostovanj in obiskov delegacij med izseljenci v letošnjem letu.

STARO IN NOVO GORICO POVEZUJE NOV PREHOD

Ena izmed prvih uresničenih skupnih nalog iz Osimskih sporazumov je mejni prehod za obmejni promet na Erjavčevi cesti v Novi Gorici, ki so ga slovesno odprli 23. februarja.

Slovesnost ob otvoritvi prehoda je pomenila ponoven dokaz

prijateljskega sodelovanja in vsakodnevnih stikov na obeh straneh meje.

POLENA ZA GORENJE — PACIFIC

Velenjsko Gorenje se je na avstralskem tržišču dobro uveljavilo. Z majšimi hladilniki in hladilnimi skrinjami pokriva kar 12 odstotkov avstralskega tržišča. Ta napredek Gorenja, nekaterim ni šel v račun in so podjetje hoteli obdolžiti za damping. Vložena je bila tožba in Gorenje naj bi plačalo kar 5 milijonov dolarjev kazni. Ker je pa direktor Gorenja g. Peter Kodela dobro poučen o avstralskih zakonih, ki pravijo, da gre za damping takrat, ko sta izpolnjena dva pogoja hkrati: prodaja pod ceno, in dejstvo da gre za proizvode, ki jih proizvajajo tudi v Avstraliji. Nobeden od teh ni bil izpolnjen, še manj pa oba hkrati.

JUBILEJ DELAVSKEGA ODRA

S slavnostno proslavo v dvorani Šentjakobskega gledališča so počastili pet desetletij Delavskega odra v Ljubljani. O zgodovini slovenskega delavskega gledališča, ki je ob koncu dvajsetih let in do 1936 budilo slovensko nacionalno in proletarsko zavest je govoril dramatik in eden izmed ustanoviteljev Delavskega odra dr. Bratko Kreft. Obudil je spomin na čas, ko je napredno slovensko delavstvo postavilo v Ljubljani svoj kulturni dom in ga odprlo z uprizoritvijo dramatizacije Tolstojevskega VSTAJENJA v njegovi režiji. Lani 1. decembra je poteklo 50 let od tega dogodka. Med zgodovinskimi predstavami Delavskega odra je omenil tudi Edvarda Kardelja kot soigravca.

SLOVENIJA PRIZADETIM V POTRESU

Organizacije, skupnosti družbenih organizacij kot posamezniki iz 60 slovenskih občin so doslej vplačali več kot 288 milijonov dinarjev opmoči za prebivalce Črne Gore, ki jih je 15. aprila lani prizadel potres.

Največ so zbrali z enodnevnim zaslužkom. Iz številnih evropskih držav, ZDA, Kanade in Avstralije so prizadetim poslali za okoli milijon 182 tisoč dinarjev deviz.

ROY JENKINS V JUGOSLAVIJI

Predsednik komisije evropskih skupnosti Roy Jenkins se je mudil v Beogradu na dvodnevem obisku. V skladu s programom sta se Roy Jenkins in njegov gostitelj Veselin Djuranović pogovarjala o dvostranskih odnosih in sodelovanju med Jugoslavijo in evropsko skupnostjo. Jenkins se je srečal in pogovarjal z zveznim sekretarjem za zunanje zadeve Josipom Vrhovcem.

SKI POUR 3.

Tako so sosedne dežele Jugoslavije poimenovala prvi tek treh dežel, ki ga je vodila tekaška smučina od Kranjske gore prek Trbiža do Selca, na avstrijski strani. Tega teka na smučeh, se je udeležilo 1500 udeležencev na 25 kilometrov dolgi poti.

Tekmovanje je bilo za prehodni pokal dr. Juliusa Kugyja. Jugoslovani so se udeležili v največjem številu in jim je zato tudi pripadel prehodni pokal.

Za nekaj ur so mejni kamni med tremi državami izginili. Zamenjali so jih skupni napor tekačev, pa tudi tekačic, ki jih je bilo med avstrijskimi državljani 14,3 odstotka, 9,7 odstotka je bilo Jugoslovank, Italijank pa najmanj in sicer 8,6 odstotka.

Skratka imeniten tek, samo s prevozi so bile še hujše težave, kot pa na olimpijskih igrah v Lake Placidu.

ISKRINA CENTRALA V MOSKVI

V Moskvi je 20. feb. začela uradno obraatovati mednarodna elektronska avtomatska telefonska centrala, ki jo je ta naša organizacija prodala Sovjetski zvezi, za potrebe poletnih olimpijskih iger v Moskvi.

Gre za najbolj sodobno Iskrino telefonsko centralo s skupno zmogljivostjo 1500 kanalov, katera je vredna skoro 19 milijonov dolarjev. Centralo krmarijo procesorji, kar zagotavlja hitro vzpostavljane zvez, veliko zanesljivost in trajnost, sposobna pa je kot pravijo v Iskri hitro prilagajati mednarodnemu telefonskemu omrežju.

NAJSODOBNEJŠA KLINIKA

Ljubljana ima eno najsodobnejših klinik v Evropi če že ne v svetu. Zanimanje za to kliniko se je povečalo, ko se prav tu zdravi predsednik Tito. Direktor Kliničnega centra Franc Šifkovič je imel v tiskovnem centru pogovor s približno tridesetimi novinarji iz tujine. Direktor je navedel sledeče podatke: Klinični center zajema ljubljansko regijo z okoli 600 tisoč in Slovenijo z okoli 1.800.000 potencialnimi bolniki, njegova vrata pa so odprta tudi bolnikom iz vseh drugih krajev Jugoslavije. Lani se je zdravilo več kot 100 tisoč, ambulantno pa kar več kot pol milijona bolnikov.

DR. ALOJZ ŠUŠTAR NOVI LJUBLJANSKI NADŠKOF

Papež Janez Pavel II. je imenoval za novega ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita dr. Alojza Šuštarja, dosedanjega kanonika stolnega kapitlja v Ljubljani.

Dr. A. Šuštar se je rodil leta 1920 v vasi Grmada pri Trebnjem. Po končanem študiju je več let živel in deloval v tujini, zlasti v Švici, nakar se je leta 1977 vrnil v Ljubljano.

Dosedanji metropolit dr. Jože Pogačnik je odšel v pokoj in je bil imenovan za apostolskega administratorja nadškofije.

LOV NA BENCINSKE HLAPE

Ljubljanski inženir ing. Smelt je razvil in izdelal napravo z imenom industrijski lovilec, ki uspešno polovi 97 do 98 odstotkov bencinskih hlapov in jih ponovno utekočinja v bencin. Gre za napravo, ki preprečuje nevarno in nezdravo onesnaževanje industrijskih prostorov ter ozračja, in za dosežek, ki ustvarja dvajsetkratni prihranek bencina v nekaterih industrijskih panogah. V Sloveniji so tako napravo sami izdelali strokovnjaki, namesto, da bi kupili licenčno.

BOLOGNA SMALLGOODS

TEL. 728 1717

7 QUEST AVE.

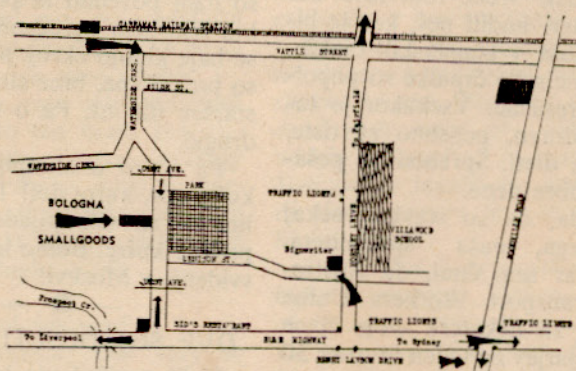
CARRAMAR, 2163

ZA

SVEŽE MESO, SALAME,
KVALITETNO SUHO MESO IN MESNE
IZDELKE SE OBRNITE NA NAS!

HITRA IN BREZPLAČNA DOSTAVA

J. & A. ŠKRABAN, Prop.

Rešitve križank iz prejšnjega izvoda:

Mala križanka:

Vodoravno 1. McMahon, 6. SM (Station Master), 8. ear, 9. or, 10. sea, 11. nr (near), 12. LBJ (Lyndon Baines Johnson), 14. vd (veneral disease), 15. ze, 16. otiose, 18. nn, 19. tunny, 21. erase, 24. rehouse, 27. Scullin, 28. Ig, 29. Al, 30. ram, 31. en-

large, 33. uu, 34. by, 35. ev, 36. RN (Royal Navy), 37. Guam, 39. SBS (Special Broadcasting Services), 41. Shire, 42. Sn, 44. neat, 46. necklet, 50. tow, 51. on, 52. fourth.

Navpično: 1. Menzies, 2. care, 3. Mr (Mister), 4. Holt, 5. orbit, 6. Seven Hills, 7. mad., 13. Journeymen, 16. onslaught, 17. sne, 18. Nauru, 20. yoga, 22. RC (Red Cross), 23. elm, 25. sage,

26. eleventh, 32. grant, 34. bar, 38. ui, 40. Baku, 41. saw, 42. set, 45. eo, 47. EF, 48. Co. (Company), 49. Ir. (Tu bi namesto latinski veznik, moralo biti: vpišite: Ir)

Kvadrat: Vodoravno in navpično: 1,5. radar, 2,2 Adana, 3,3. David, 4,4. Anita.

Rešitev treh likov: Zgornji desni lik — samo vodoravno:

A- bor, B- Ika, C- ost.

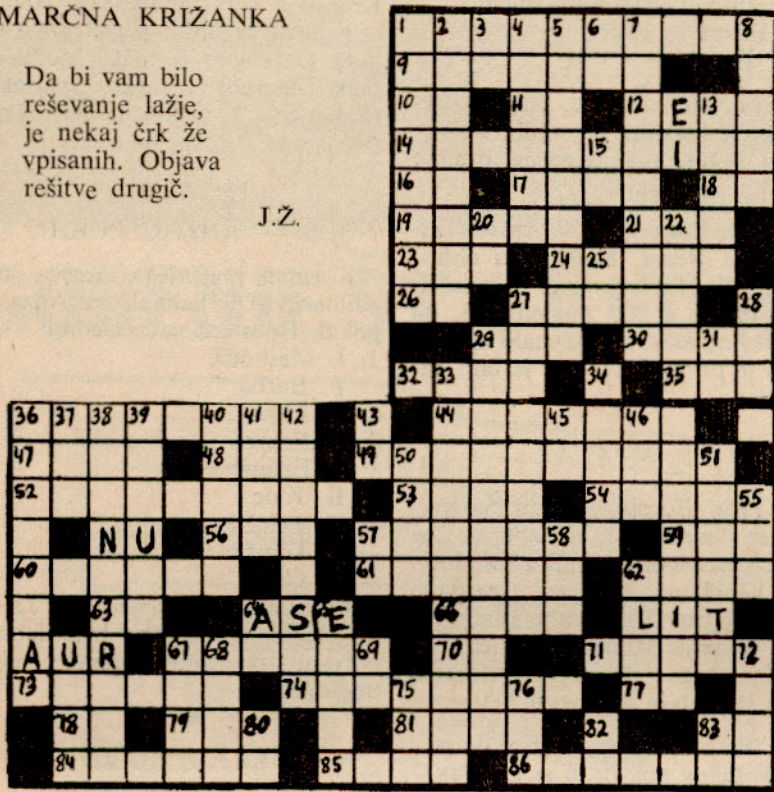
Spodnji lik — samo navpično: A-, B-, C- isto kot desni lik.

Vodoravno in navpično skozi vse like pričenši s števkami v kvadratu: 1. Maribor, 2,2. Amerika, 3,3. redkost, 4,4. Irkutsk.

MARČNA KRIŽANKA

Da bi vam bilo reševanje lažje, je nekaj črk že vpisanih. Objava rešitve drugič.

J.Ž.

VODORAVNO:

1. kraj na Gorenjskem med Kranjem in Zirovnico, 9. lekarna, 10. predlog, 11. pijača starih Slovanov, 12. angl.: medved, 14. spremeniti mišljenje, 16. enaka samoglasnika, 17. mozolj, mozoljavost, 18. španski spolnik, 19. ena ali druga stran zidu, 21. ime enega od časopisov, ki izhajajo v Beogradu, 23. veznik, 24. zemeljske površine, ki jih kmetje obdelujejo, 26. deseta in dvanajsta črka naše abecede, 27. žensko ime, 29. sila, jakost, 30. priimek kanadskega pevcu (Paul), 32. živalski iztrebki uporabljani za izboljšanje zemlje, 35. cigaretni ogorek, 36. služabnica v sultanovem haremu, 44. nenavzoč, 47. moško ime, 48. dvojica, 49. pridelovalec povrtine, 52. kraj na Dravskem polju, kjer je železniški odcep za Maribor, 53. pariška modna hiša, 54. eden od treh glavnih adutov pri taroku, 56. avstralska letalska družba, 57. ital.: misliti, 59. eden in drugi, 60. obmejni prehod na Primorskem, 61. permanentno, nespremenljivo, konstantno, 62. seč, 63. veznik, 66 angl.: cesta, 67. pozdrav, 70. kratica za severovzhod, 71. makedonski pesnik (Kočo), 73. značajna, moralna, etična, 74. zdravstvo, zdravstvena služba, 77. pedlog, 78. v kemiji oznaka za metaloid astatin, 79. organ vida, 81. udomačena žival, 83. pamet, 84. zviti človek, 85. posušena trava za krmno, 86. okrogla zgradba, okrogla dvorana.

NAVPIČNO:

1. druga oblika glagola razpdati, 2. majhen strojček, 3. predlog, 4. Turek, Osman, 5. velik

cerkveni praznik v Aprilu; dve besedi, 6. začetnici imena in primka slov. socialnega delavca v Sydneyu, ki tudi urejuje slov. stran v "Naših Novinah" in je tudi eden od novih urejevalcev pri "Avstralskem Slovencu", 7. kraj v Hercegovini ob reki Neretvi, kjer je velika hidroelektrarna, 8. mali traven, 13. glavno mesto Grčije, 15. kratica za — Slovenski narod, 20. v kemiji oznaka za prvino erbij, 22. kraj na Dolenjskem kjer je cestni odcep za Žužemberk in za Novo mesto, 25. enaka soglasnika, 27. kraj na Gorenjskem med Jesenicami in Gozdom Martuljkom, 28. reka, ki teče skozi Velenje, 29. filozof, 31. oziralni zaimek, 33. časnikarstvo, 34. hrvaško moško ime, 36. oddan na pošto; poslan v stran, 37. poklon, 38. prirediti ali pripraviti kaj, 39. vrsta kuščarja iz tropske Amerike, 40. če sta dva skregana, bi tudi lahko rekli, da sta..., 41. blagajna, 42. ena od Združenih držav Amerike, 43. pripovedna pesnitev, 45. osebni zaimek, 46. glavni števnik, 50. oblečen, pokrit, 51. uporabljati, potrebovati, 55. angl.: čreslo, barva čresla; zagorelost (kože), 57. kratica za — post scriptum (pripis), 58. generacija; rasa, 62. prvi del imena mongolskega glavnega mesta, 64. sto kvadratnih metrov, 65. angl. igralec, na TV je igral v seriji "Mind your language" (Barry), 67. pot, 68. glavno mesto Bangladesha, 69. šestnajsta in petnajsta črka naše abecede, 72. velika trgovska hiša v centru Ljubljane, 75. molekula z električnim nabojem, 76. katranska smola, 80. angl. kratica za — okay, 82. angl.: ono, 83. del telesa.

ZA OSMI MAREC

Danijela Hlis Thirion

MAMA, pošiljam ti rože,
bele marjetice in zlate trobentice,
na modrem papirju čestitke.

MAMA, pošiljam ti zdravje,
srečo in mir, zaželeno na modrem papirju čestitke.

Za 8 Marec, dan Žena,
rada bi ti poslala del tega lepega sveta,
del Avstralije, ki je ne poznaš,
ti, ki si le mene spet doma želiš!

MAMA, v rožah našla boš moje skrite želje,
zahvala in ljubezen, in prošnja za razumevanje,
to so v rožah skrite želje.

IN MEMORIAM OF KRISTINA

Pain no longer
does torment you and does not steal
the joy, the happiness and the hope from you —
in peace with the earth you are united.

The foreign soil is hiding you in itself,
everything is away, everything is now gone by,
on your cheeks is blessed smile:
The spirit about eternity is dreaming.

You were like every other mother:
Modest, quiet and loving,
good, gentle and suffering.
Just why did not the life
give you more delight
long before, and now in the old age? j. ž.

JUGOBANKA

VAM IN VAŠIM V STARI DOMOVINI. JE POSLOVNA
MREŽA JUGOBANKE NA USLUGO V SLEDEČIH
MESTIH:

**LJUBLJANA — MARIBOR
JESENICE — CELJE
SEŽANA — M. SOBOTA
— NOVA GORICA**

ZA VSA VPRAŠANJA GLEDE PRENOSA DEVIZ, KORIŠČENJA DINARJEV IN KREDITA ZA IZGRADNJO HIŠ, KUPOVANJA STANOVANJ, NABAV OPREME IN PRI KREDITIRANJU SAMOSTOJNIH DEJAVNOSTIH RAZNIH STROK, VAM JE LAHKO JUGOBANKA V POMOČ.

**KADAR POŠILJATE ČEKE IZVEN,
AVSTRALIJE, ZAHTEVAJTE, DA NA
NJIH PIŠE JUGOBANKA — LJUBLJANA**

ZA INFORMACIJE PIŠITE

**JUGOBANKA
PREDSTAVNIŠTVO SYDNEY
31 MARKET STREET 5. NADSTROPJE
TEL. 29-1050 29-5210**

WELCOME DOBRODOŠLI

ŠPORT

KRIŽAJ 15 STOTINK OD BRONASTE MEDALJE

Samo 15 stotink sekunde je delilo našega najboljšega smučarja vseh časov, Bojana Križaja, od tretjega mesta v končnem vrstnem redu Svetovnega pokala in-bronaste medalje. Prejšnji mesec, v zadnjem slalomu te sezone za Svetovni pokal, smučar iz Tržiča, bi moral biti vsaj tretji, da bi si pridobil vreden pokal. Žal mu pa je pripadlo šele peto mesto. Na prvi stezi je imel najboljši čas Amerikanec S. Mahre, drugi je bil Stenmark, tretji Popangelov, četrti Steiner in peti Križaj. V svetovnem prvenstvu v slalomu je zdaj Križaj na 2. mestu, v veleslalomu je na šestem mestu, a na skupni svetovni lestvici se nahaja na 4. mestu. To je vsekakor odličen uspeh, najboljša uvrstitev našega smučarja kjerkoli do zdaj.

x x x

Letošnja sezona smučarskih tekmovalj se je končala v Saalbachu, v Avstriji. Kot zadnja disciplina je bil paralelni slalom pri katerem je nastopalo 32 najboljših smučarjev sveta. Med njimi sta v tej disciplini nastopala tudi naša dva predstavnika, Bojan Križaj in Boris Strel. Prvo mesto je dobil domačin Steiner, drugo Šved Stenmark, tretje Norvežan Halsnes. Strel je prišel na deveto mesto, Križaj pa na 12.

V rokometni zvezni ligi je Kolinska Slovan (Ljubljana) na prvem mestu. V pretekli rokometni tekmi s Crveno zvezdo so le-to premagali z 24:20. Tekma se je odigrala v dvorani na Kodeljevem pred 3000 gledalci.

x x x

Slovenski nogometni prvoligaš Olimpija iz Ljubljane, je v tekmi s Crveno zvezdo izgubila z 2:1. Tekma se je odigrala v Beogradu v zelo neprijetnem vremenu. Brila je košava z 90 km na uro! Igra je bila kljub slabemu vetru dobra. Žal pa je bilo samo 1279 gledalcev s plačanimi vstopnicami, kar je prineslo 38.370 din bruto dohodka. Olimpija je igro pričela zelo smelo, a vendar nesrečno, ker je s svojim autogolom začela svoj poraz. Olimpija je na 12. mestu prve zvezne lige.

ŠAHOVSKI TURNIR—SDS

Za leto 1980 je napovedan šahovski turnir za vse šahiste, predvsem pa za člane šahovskega krožka Slovenskega Društva Sydney. Turnir se bo odigral po predpisanih pravilih.

Verjetno ni treba posebno naglasiti, da naj bi se tega turnirja udeležile tudi naše šahistke, saj so sposobne čvrstega odpora v borbi med ženskim in moškim spolom.

Prijavnice sprejema organizator šahistov, Jože Hampton, vsako nedeljo popoldne.

ŠPORTNE ŠALE

Dan pred nogometno tekmo Manchester: Crvena zvezda, so se nogometaši naše ekipe dolgočasili v dvorani njihovega hotela.

Naenkrat golman Vladimir Beara pokliče natakara:

"Excuse me, waiter, please!"

Natakar, kot, da je gluha, nič ne sliši in nič se ne zmeni.

Beara še enkrat:

"Ej, ti..."

Natakar se obrne, pogleda Beara, se prikloni in odhiti. Po nekaj minutah se vrne in prinese osem šalic čaja.

"Za koga je to?", vpraša začuden Beara. Kolegi mu objasnijo, da "ejt" pomeni v angleščini osem, a "ti" pomeni čaj, da torej natakara ni niti malo zgrešil, ko je prinesel kar mu je bilo naročeno.

x x x

Petar Borota, golman beograjskih "plavih" s Karaburme, je na prvenstveni tekmi z Olimpijo iz Ljubljane, dobil gol z razdalje 50. metrov. To je tako iznerviralo trenerja Milutina Šoškića, nekdanjega slavnega golmana, da je tako-le nagovoril Petra:

"Pero, kako si mogao, da primiš takav gol, da li si ti čorav?" Petar, mirno kot, da se mu ni nič zgodilo, razloži svojemu trenerju:

"Nisam video, jer sve je bilo — zeleno. I dres igrača Olimpije i zelena trava, pa kako onda da vidim loptu!"

Na mladinskem prvenstvu Jugoslavije v hokeju na ledu, ki se je odigralo v Zagrebu, preveč presenečenj ni bilo. Ekipa Kranjske gore iz Jesenic, je tako rekoč pometla skoraj z vsemi.

Rezultati — 1. kolo: Partizan-Kranjska gora 0:22, Medveščak-Spartak 3:2,

2. kolo: Kranjska gora-Spartak 21:3, Partizan-Medveščak 3:5,

3. kolo: Spartak-Partizan 9:3, Kranjska gora-Medveščak 10:0.

Končni rezultati so: Kranjska gora (Jesenice) 6 točk, Medveščak (Zagreb) 4 točke, Spartak (Subotica) 2 točke in Partizan (Beograd) 0 točk.

x x x

SDS — ANZAC POKAL

Koncem prejšnjega meseca so balinarji SDS balinali za Anzac pokal. Rezultati so naslednji:

1. J. Markočič

P. Barba

S. Prinčič

2. S. Franca

S. Erzetič

B. Kalc

3. Z. Prinčič

S. Tomšič

J. Cetin

Čestitamo zmagovalcem! Tistim, ki so se pa tokrat bolj slabo odrezali, pa priporočamo več treninga.

UKRADENO IZ

"TELEKSA"

V Birminghamu je ostarela gospa Evelyn Wilson ustanovila "Društvo za zaščito stenic, bolh in komarjev". — "Zakaj bi ščitili samo velike živali?" se sprašuje Wilsonnova. "Majhne potrebujejo še več razumevanja in za ščite."

Znani angleški tekmovalci v hitri hoji Thompson pravi, da se je začel ukvarjati s tem športom po zaslugi latinščine. Ko je bil še na srednji šoli, so imeli dijaki na izbiri, da se uče latinščine ali pa namesto tega trenirajo hitro hojo na prostem.

Tašča (na obisku) vpraša zeta: "Zakaj pes neprestanoma gleda v moj krožnik?"

"Motite se, mama. To je njegov krožnik!" ji odgovori zet.

V lekarni:

"Prosim stekleničko arzena!"

"Imate recept?"

"Ne, imam pa fotografijo svoje tašče..."

Avtobus drvi po klancu, za njim teče moški. Potnik na zadnjem sedišču gleda skozi okno in se smeje:

"Zastonj tečete, nikdar nas ne boste dohiteli!"

"Pa vas moram, ker sem vaš šofer!"

Boris Strel na lepaku Olimpijskih iger.

Ko je Jugoslovanska alpska reprezentanca prispela v Lake Placid na zimske olimpijske igre jih je čakalo več presenečenj. Zlasti mraz na stadionu kjer so čakali 2 uri, nato pa še dve naslednji uri, da so prišli v olimpijsko vas.

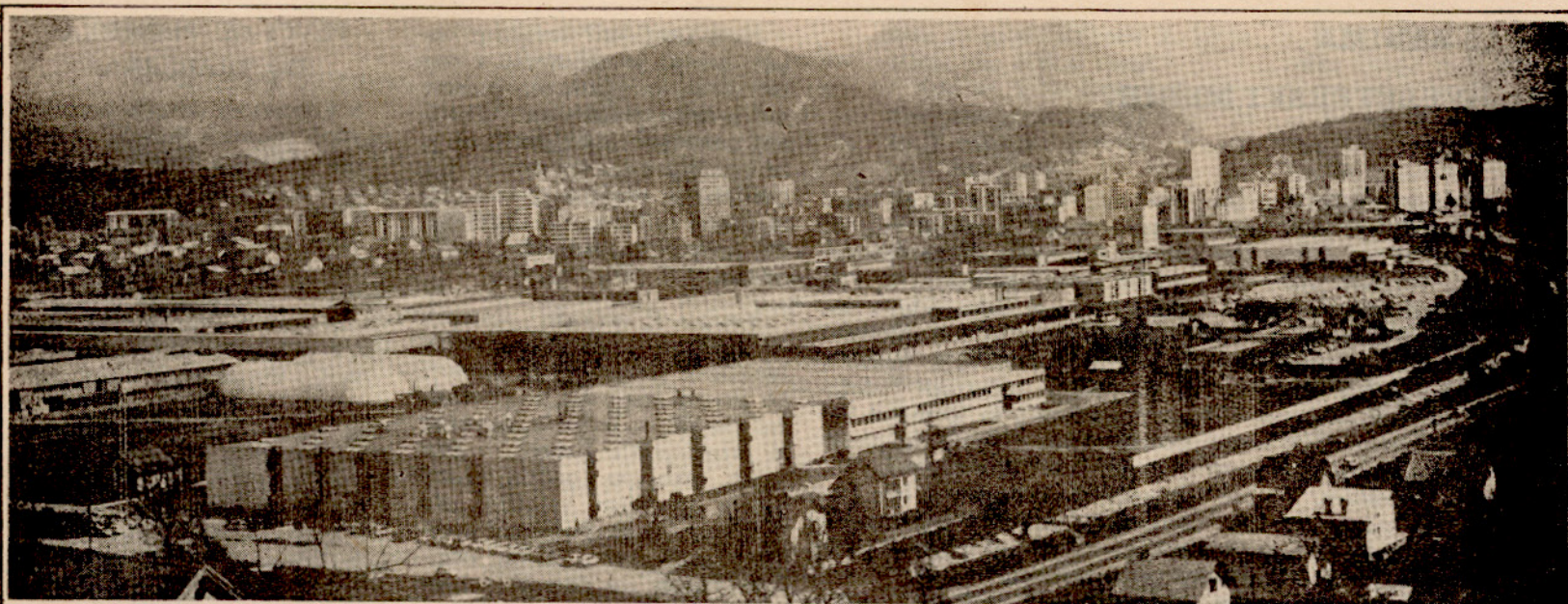
Presenečenje je bilo, ko so ugotovili, da je njegova fotografija na enem izmed uradnih plakatov zimskih olimpijskih iger. Da je prišel na lepak je malo naključja in ne toliko ker bi bil v ZDA tako popularen. Nekomu je pri-

šla prav igra števil. Lani je na tekmovalju za svetovni pokal v Heavenly Valleyu Boris Strel štar-tal v slalomu s številko 13, zimske olimpijske igre so v Lake Placidu 13. po vrsti. Tako so Borisa ovekovčili na olimpijskem lepaku.

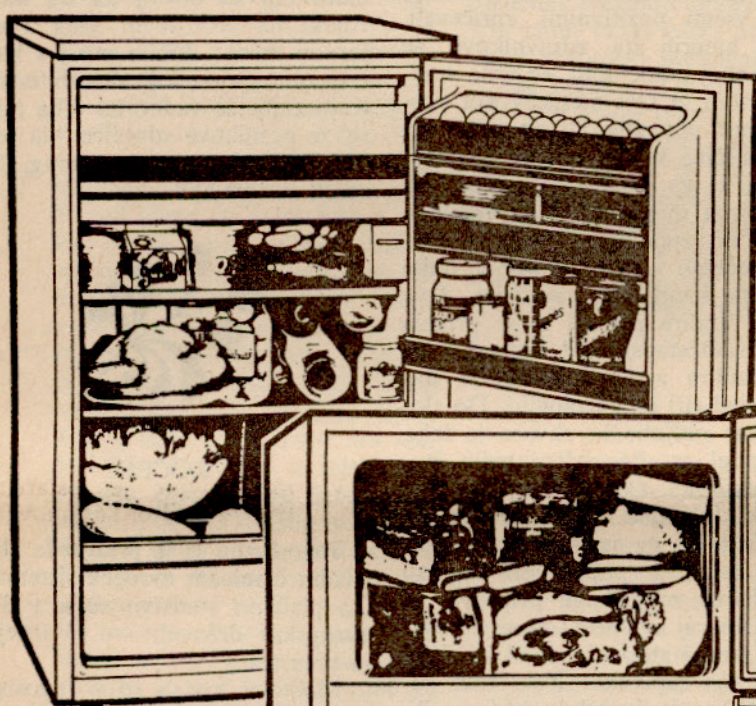
ČITAJTE

"AVSTRALSKEGA

SLOVENCA"

GORENJE ŠT. 1 V KOMPAKTNIH HLADILNIKIH

V kratkem času obstoja podjetja GORENJE PACIFIC PTY LTD, GORENJE vodi tudi na avstralskem tržišču v prodaji hladilnikov male litraže do 300 litrov, imenovanih COMPACT.

Tretinja vseh uvoženih hladilnikov v Avstralijo je iz GORENJA. Program GORENJA obsega enovratne hladilnike od 90 do 290 litrov, dvovratne hladilnike 250 litrov, supermarket 530 litrov, zamrzovalne omare in skrinje od 240 do 410 litrov.

Proizvode **PACIFIC**
by **GORENJE**
DOBITE V VSEH
pemembnejših
prodajalnah širom
Avstralije.

Dobro organizirana
servisna mreža!

PACIFIC
by gorenje
A LEGEND IN EUROPEAN EXCELLENCE

ČE VAS ZANIMA ...

KDO JE PLETERSKI MENIH?

Kaj današnjega obiskovalca žene v Pleterje? Katere Pleterje so mu v zavesti? Bi rad domov odnesel košaro slastnih jabolčkov, ki jih radijo sloviti samostanski vrtovi? Bi se rad prepričal, kako menihi pričarajo velikansko hruško v stekleno bučko? Ga vznemirja kakršna koli samostanska skrivnost, o kateri je slišal samo polovično resnico? Hodi tja molit k bogu in svetnikom? Ga mika videti zgolj stavbarske znamenitosti izrednih dimenzij in prvinske povezave? Bi si želel, da mu menihi obujajo spomine na partizanske Pleterje? Bi rad pocukal meniha za rokav, češ, čemu, gospod duhovni, ravno v tem strogem redu, v tem samotnem kraju, v teh Pleterjih?

Na težkih vhodnih vratih je pisalo, da jabolčkov ni več in tudi urnik na večji tabli ob vhodu tisti dan ni dovoljeval obiska. Vrata so bila za najavljenega gosta kljub temu odprta. Sprejel ga je samostanski poglavar, prior Janez Drolc. Sestanek se je začel in končal v eni izmed sob na razsežnem hodniku, imenovanem gotišče.

Pogled iz sobe, ki je bila topla zakurjena, sicer pa skopo, skoraj revno opremljena, se je ustavljal na mogočnem drevesu in za njim na zidu stare samostanske cerkve, ki je danes le še navdse pomemben kulturno zgodovinski objekt, spominjajoč tako na Hermana Celjskega, ustanovitelja pleterskega samostana, kot na belogardistične pritepenice, ki so se v cerkvi utaborili in iz nje kot iz bunkerja prežali na partizane. Ta pogled je kajpak obiskovalcu ponujal možnost, da obrne pogovor s samostanskim predstojnikom v najstarejšo davnino in v komaj preteklo minulo medvojnje preizkušnje pleterskega samostana. Najstarejše je vse do podrobnosti že znano, velikokrat zapisano, obnavljano, premleto. S partizanskimi Pleterji pa je nekoliko drugače. Tudi o njih je veliko zapisanega, najbrž največ, kar obstoja kartuzija. Toda, kako še kaj dodati kroniki, kot jo je zapisal in poslal v svet Josip Edgar Leopold-Lavov, pleterski prior in trovec partizanske miselnosti za samostanskimi zidovi. Spomini z naslovom Kartuzija Pleterje in partizani so izšli dvakrat, najprej leta 1953 in nato še nekaj mesecev po priorjevi smrti leta 1977.

Težko, da bi ljudi ne zanimalo, kdo so ti menihi, ki so složno, bratsko, bi dejali v samostanskem jeziku, stopili na partizansko stran, kakor se je popolnoma samostojno, odločno in domala zagrizeno odločil njihov prior. Tu je že o čem premišljevali, še največ o eksemtnosti samostana nasproti takratni ljubljanski škofiji, ki je pač zahtevala od duhovščine čisto drugačne opredelitve, kot si jo je izbrala pleterska kartuzija. Ta izvetost se je celo bistveno zaobrnila, ko je prior rade volje izpolnil partizansko naročilo, naj posreduje

pri škofu Rožmanu in ga skuša pregovoriti za drugačno pot, ko bi mu bilo mogoče še izbrisati madež narodnega izdajstva. Premišljevanju se dalje odpira vse polno podrobnosti iz štiriletnega kljubovanja pleterskih menihov in še posebej njihovega "rdečega poglavarja", ki je moral naposled plačati račun z okupatorjevo ječo in "prostovoljnijim" iz gnanstvom. Tedaj pa so bile Pleterje tako visoko v partizanskih vodah, da svojega poglavarja še potrebovale niso.

Kdo je torej pleterski menih? Ali je današnji drugačen od večrajšnjega? Je tuji kartuzijanec v Italiji, Franciji obsojal svojega brata v Sloveniji, ker je v izjemnem času kar zapored prekršil nekaj strogih pravil svojega reda? Kako bi ga ocenjeval, če bi sprejel namesto osvobodilnega boja škofov blagoslov za okupatorjevo hlapčevstvo bratomor? Izredno jasen odgovor na vsa ta vprašanja je bila priorjeva vrnitev v Pleterje in njegovo nadaljnje dvajsetletno priorstvo v tem samostanu. Zaupanje in tudi zahvala družinskemu očetu — bi tedaj bil sklep takega premišljevanja, ki mu je sedanji prior povsem naklonjen, najsi je minilo od vojnih časov deset, dvajset ali trideset let. Boljših odnosov z oblastjo bi ne moglo želeli, eksemtnosti nasproti sedanjemu nadškofijskemu uradu pa nam tudi ni treba izrabljati, ker ni za to povoda. Hvaležni smo, ker smo se lahko kmalu po vojni povrnili v svojo kontemplacijo, da imamo skoraj popoln mir in možnost nenehnega utrjevanja redovne discipline in samostanskega gospodarstva. Takšne so misli sedanjega priorja, šestdesetletnega Janeza Drolca.

Najmlajši menih je star 35 let, lani pa je bil posvečen v duhovnika. V samostan je prišel po končani gozdarski fakulteti in nekaj letih službovanja. Sicer pa jih je v primerjavi s predvojnimi in medvojnimi časom sorazmerno malo — samo 22. Devet je patrov, trinajst fratrov. Internacionalnost, ki je tako značilna za vsako kartuzijo, je zdaj tu slabo uveljavljena, imajo samo pet tujih državljanov (Američan, Švicar, Holanec, Nemec in Avstrijec). Seveda moramo povedati, se spomni prior pomembnega podatka, da so takoj po vojni odšli iz samostana vsi menihi s tujim državljanstvom. Nekaj se jih je kmalu vrnilo. Ti tujci, seveda tujci samo po državljanstvu, imajo popolnoma enake pravice, le da so z dolžnostmi vezani na svojo domovino. Vsi se naučijo slovenskega jezika, ker je občevelni jezik v samostanu pač slovenščina. Državljanstvih pravic ne bi razlagal, saj veste — vojaška obveznost, nato vojaške vaje, volilna dolžnost, ki je samostanu toliko olajšana, da je volišče kar tu znotraj zidov, in e vse drugo, kar doleti in kar ima čast izpolnjevati sleherni državljan.

Novi kandidati? Seveda prihajajo, ker pa je njihov red v resnici strog, marsikdo ne prenese niti začetne preizkušnje. Pravljica nesrečnih zaljubljenih pa je že zdavnaj pozabljena. Če tak kandidat le poskusi se skoraj zagotovo vpiše med odpadnike, slej ko prej zapusti zidove samostana.

Vredno je obnoviti postopek sprejemanja novega meniha. Idealno je sprejeti fanta, ki se je po prvem pogovoru s priorjem pač odločil za molčeče, samotno in premišljuječe življenje v Pleterjah, takoj po končani srednji šoli in opravljeni vojaščini. Za štirinajst dni ga pošljemo v celico premišljevati o lastni odločitvi. Potem gre domov, mi pa poizvedujemo v njegovi bližnji okolici, pri duhovnikih, da bi izpopolnili karakteristiko, ki jo je že sam izpovedal. Kandidat mora tudi k zdravniku in psihatru. Z vsemi pozitivnimi spričevali, od katerih sta zdravnikovi še posebej pomembni, se vrne v samostan in šest mesecev kot postulant obnavlja ali se pač uči latinščine in samostanskih običajev, ki ga čakajo. Ves čas ima svojega magistra, ki ga vpeljuje, uči in vzpodbuja. Nato ga preoblečemo v meniha, ker se tedaj začne kandidatov noviciat. Dve leti študira pravila in se privaja na samostanski red, nato dve leti tudira zgolj filozofijo in naposled tiri leta teologijo. Do slovesne obljube in zaveze je tako prestal est do sedem trdih študijskih let. Čez dve leti postane šele duhovnik, pravi menih pa celo tedaj ne saj svojsko življenje kartuzije popolnoma logično zahteva zelo dolge priprave in še zmeraj možnost, da se na vsaki izmed stopenj odloči iti dalje ali nas zapustiti. Zato tudi govorimo, da je nekdo zrel menih, ko je ta v njem zažrt kot poklic

Okolje vpliva na samostansko življenje, o tem ni dvoma. So pa razlike tudi po obdobjih. Koncil je na primer marsikaj spremenil, saj je naložil redovom, naj se prilagodijo času, vendar ostanejo pri virih, iz katerih je red nastal. Omenil sem že svoboščine pri sprejemanju informacij, je dejal prior. Čeprav je menihom dostopen samo verski tisk, se možni vplivi neverjetno povečajo že na tem področju, ki ga od časa do časa zasipavajo z novimi pogledi teologi sami. Važne svetovne in domače dogodke svojim bratom sporočam sam, kajti novice črpal iz civilnega tiska.

Ampak ime, ime Pleterij pa le še razložite, gospod prior! Stal je v davnih časih nekdo nekje v Gorjancih in se oziral sem dol. Pleter! je vzkliknil in s tem krstil košarasto dolinico pod seboj.

Kako, da je učeni in modri Valvasor mnogo pozneje v svojo Slavo v odlomku o Pleterjah že v prvem odstavku prostodušno zapisal Od kod je ime, se ne da dognati. Dobro je pa vedel za zmaja, ki da so ga videli pasti v močnem dežju, ob bliskanju in grmenju nedaleč od Pleterij. Saj so 250 let pozneje spet padali zmaji na Pleterje, tega se pa še mi spominjamo.

PEVCI OD PLIBERKA DO TRABERKA

S koncertom devetih koroških pevskih zborov s Prevalj, z Obirskega, iz Štebna, Šentvida v Podjuni, Bilčovsa, Mežice, Radelj in z Raven so v Kotljah v februarju imeli 13. tradicionalno pevsko srečanje "Od Pliberka do Traberka". Srečanje je pripravila Zveza kulturnih organizacij z Raven in je bila hkrati osrednja prireditel Vorančevih kulturnih dnevor. Na koncertu je sodelovala skoro petdeset zborov, od tega dvajset iz zamejske Koroške (Avstrije!), nastopali so tudi v Bilčovsu, v Črni, na Prevaljah, v Pliberku, Mežici v Dravogradu in na Ravnah.

Valentin Polanšek, predsednik Slovenske prosvetne zveze iz Celovca, je na slavnosti v Kotljah tudi dejal, da pesem za Koroške Slovence še vedno pomeni vsakdanji boj za obstoj ter da naši rojaki na Koroškem vsak Prešernov mesec dobijo moč, s katero ohranjajo svojo samobitnost. Kajti zanje še vedno ne velja misel iz pesnikove zdravice "da rojak, prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak".

EVROČEKI V JUGOSLAVIJI

Jugoslavija se je pridružila aktivnim članicam evroček sistema. To plačilno sredstvo velja v 39 evropskih državah — Varneje in brez težav.

Medtem, ko so se v Jugoslaviji na poslovanje s čeki v notranjem gospodarstvu nekako privadili, pa so v njihovih bankah ugotovili, da državljani v tujino še vedno največ hodijo z gotovino. Zato se Jugoslovani, ki pogosteje hodijo v tujino, sprašujejo, čemu tudi njihove banke ne uvedejo sodobnejših oblik prenosa denarja v tujino.

Tako imenovani evroček sistem sestavlja 39 držav, ki so bodisi njegove aktivne bodisi pasivne članice. Prednost aktivnih članic je v tem, da lahko evročeke izdajajo in jih vnovčujejo, pasivne jih pa lahko samo vnovčujejo... Tudi Jugoslavija je bila do sedaj samo pasivna članica tega sistema, in je lahko samo vnovčevala čeke, ki so jih tja prenesli tujci. Do začetka turistične sezone, pa naj bi bil evroček dostopek tudi Jugoslovanom. Prednost tega čeka naj bi bila, da bi tisti Jugoslovani, ki potujejo v tujino, na podlagi, in upoštevajoč kritje na svojem diviznem računu, dobili evročeke, ki bi jih lahko izdal, do določene višine seveda, in na valuto tiste države, v kateri je. Seveda pa bi to veljalo le za članice evroček sistema. To pa so zdaj vse evropske države in države obale Sredozemskega morja. Gre torej za veliko večjo prožnost, saj je do zdaj državljani čeka naših bank lahko vnovčeval le pri določenih bankah v tujini.

J. Žohar

FONZIJEVA ZGODBA

Bil sem še prav majčken, ko so me prinesli v tisto trgovinico s psički, muckami, ptički in raznimi drugimi tovrstnimi zemeljskimi prebivalci. Ne spomnim se točno, mislim pa, da sem bil kakšnih pet mesecev star. Nekaterih bitij, ki so bila zaprta po kletkah, še nikoli prej nisem videl. Tudi mene so vtaknili v malo žičnato kletko; rekli so mi naj bom lepo priden. Mene pa je bilo strah tega tujega sveta. Zleknil sem se v kot kletke. Skril sem glavo med cunje in zajokal. Nisem vedel zakaj sem bil prinesen sem, niti ne, kaj bodo z menoj počeli.

Prvi dan sem ostal kar skrit med cunjami. Nisem hotel, da bi me drugi videli žalostnega. Drugi dan sem se že ojunčil, samo malo, sem dvignil glavo, da bi mogel videti kaj je okrog mene. Čim sem dvignil glavo, se je name zadrila čudna pernata pošast z velikim rumenim kljunom. Njenega jezika nikakor nisem mogel razumeti. Vsakokrat, kadar sem dvignil glavo, se je ta živčna pošast zadrila name. Tresel sem se od strahu. Imel sem pa le še toliko korajže, da sem se obrnil v nasprotno stran in se pokril s cunjami. Brez, da bi se premaknil, sem naskrivaj škilil izpod cunj. Opazil sem, da se ta rumeni vrab dere na vsakogar. Bil sem že lačen, zato sem si mislil, naj bo kar hoče, popil bom malo mleka. Pernato strašilo je hreščalo proti meni — napravil sem se gluhega in mirno srebal moje mleko.

Ljudje so prihajali vsak dan. Ogledovali so si vse po vrsti. Večkrat je tudi kdo kaj kupil in odnesel s seboj. Aha, sem pomislil: tu je torej neke vrste menjalnica. Ljudje tu na pult polagajo nekakšne kose papirja, odnašajo pa kletke. Prešinila me je prijetna toplota: Mogoče pa bom tudi jaz na ta način kmalu

dobil novega gospodarja.

Pozneje, ko sem se že privadil, se mi ni bilo treba več skrivati. Ljudje, ki so prihajali, so opazovali tudi mene. Nisem se vsem enako dopadel. Če nisem bil premajhen, potem sem bil grd. Če sem bil ljubeč, je spet bilo narobe, da nisem imel dovolj lepih oči. Bolelo me je takšno ocenjevanje in podcenjevanje, kakorkoli se je že kdo izrazil. Neki dan je v prodajalno vstopila starejša dama. Na glavi je nosila velik rdeč klobuk in tudi ustnice je imela pobarvane rdeče. Ko se je ustavila pri meni, me je nekaj časa gledala, potem pa dejala, da nisem veliko večji od miške ki jo je bila ujela pred nedavnim v njenem stanovanju. Hotela me je pobožati in je prosila lastnico, da ji odpre kletko. Lastnica je to rade volje storila. Stara dama me je prišla s svojo koščeno roko in me dvignila k njenemu uvelomu obrazu. Videl sem samo velike rdeče ustnice, ki so se pomalem premikale. Pojesti me hoče, sem se ustrašil. Stegnil sem svojo prednjo tačko in jo šavnil čez njene rdeče ustnice. Zakričala je in me surovo vrgla nazaj v kletko. Skril sem se med cunje, stara dama pa je vrešče odhitela iz trgovinice. Odahnil sem si. Kako si ta stara devica drzne vendar žaliti mene, ki sem iz visoko cenjene pasje pasme čivavov.

Rad sem imel lastnico trgovinice, ki je bila vedno prijazna z menoj. Prinašala mi je mleko in mi govorila nežne besede. V njenem naročju sem se počutil popolnoma varnega. Spoznal sem se tudi s psičkom v sosednji kletki. Čeprav sva bila vsak iz drugačne pasme, naju to ni motilo, da si ne bi mogla izmenjavati misli in si tako krajšati čas. Od njega sem zvedel marsikaj novega česar prej nisem vedel.

Tako so moji dnevi v trgovinici hitro minevali. Privadil sem se celo papige: če je ona začela vreščati na mene, sem napravil hud obraz, ji pokazal zobe in

malo zarenčal. Utihnila je, ko je videla, da mislim resno.

Kdo ve, kako bi se moja zgodba pravzaprav nadaljevala, če ne bi nekega dne prišli v trgovinico Tomarinovi, stric (tako sem jih začel klicati šele pozneje) Darian, teta Cilena in mladi Vitja. Moj prijateljček v sosednji kletki mi je namignil; spet nekdo, ki bo zafkraval naju oba in še vse druge. Vzel sem na znanje njegov namig. Pomagati si nisem mogel. Napravil sem prijazen, proseč in žalosten obraz hkrati. V nasprotnem primeru, če bi to ne pomagalo, bi spremenil svojo krinko, morda bi jim celo pokazal zobe, če bi to bilo potrebno. Hodili so naokrog in opazovali uboge prebivalce. Izgledalo je kot, da ne bi nameravali kupiti ničesar kot, da niti sami niso vedeli zakaj so prišli sem. Pomigal sem z repkom, ko so se ustavili pri meni.

"Poglej ga no, tega tička, kakšen je pa ta?", je spregovoril stric Darian. Hotel sem mu odvrtniti, da naj malo bolj pogleda, ker jaz le nisem noben tiček ampak čistokrtni psiček iz rodu čivavov. Nič nisem rekel.

"O, mami, kako prijeten obrazek ima! Samo poglej ta njegov potlačeni nosek," je vzkliknil Vitja.

"Bi ga rad imel? Tudi meni je všeč. Kaj praviš ti, Darian?", je teta Cilena vprašujoče pogledala strica Dariana.

"Gremo vprašat prodajalko kaj nam ona lahko pove o tem malčku."

Ne vem ali sem jim bil res tako všeč ali ne, toda dolgo so se pogovarjali o meni. Vem, da so se o meni pogovarjali, čeprav nisem slišal za kaj se je šlo. Potem sem videl, kako je stric Darian začel polagati na mizo rdeče kose papirjev.

Tisti večer sem že imel novega gospodarja — strica Dariana. V njihovem stanovanju mi samo to ni bilo všeč, ker se je bilo treba tako visoko vzpenjati po stopnicah. Ko sem se pr-jati po stopnicah. Ko sem se pr-

PORTOROŽ — Ribiči portoroške Droge so te dni vrgli mreže in zajeli veliko jato cipljev, ki se vsako leto ob tem času zberejo v portoroškem zalivu. Zgodaj popoldne so privlekli iz morja prve košare, polne rib. Videli so, da gre za enega najbolj-ših ulovov. Ne toliko zaradi količine, temveč ker so ciplji izredno veliki, povprečno od 30 do 40 cm. Ciplje so ribiči spremljali že od novega leta, pošteno pa so se prestrašili, ko so zašli v zaliv delfini, ki bi lahko razganali jato te bele in okusne morske ribe.

Sredi leta prehoda na Erjavčevi in Vrtojbi.

ova Gorica: aloge, ki so bile določene z osimskimi sporazumi, v novogoriški občini postopoma uresničijo. Nekaj načrtovanih objektov bodo namreč predali namenu že letos. Več pozornosti pa bo terba posvetiti možnosti mza višje oblike obmejne-ga gospodarstva in sodelovanja. Na seji novogoriške občinske komosije za sodelovanje z zamejstvom, ki se je je udeležil tudi Tone Poljšak, namestnik republiškega sekretarja za stike s tujino, so učenili uresničevanje določil osimskih sporazumov v občini, obravnavali pa so tudi osnutek predloga za ukinitve nekaterih mejnih prehodov v novogoriški občini.

vič sam vzpenjal, sem mislil, da mi bo počilo srce. Navzdol po stopnicah je bilo še težje. Ničkolikokrat sem se prekopicnil predno sem prišel dol.
(Se nadaljuje)

NAŠ MAESTRO MEDVEN

PAVLA GRUDEN

Tician brada, črni kodri, plave oči — mi je s poudarkom na vsako besedo narekoval zavzemajoč odrsko pozo v kuhinji pri Bulovčevih, ko mi je kar ušlo izpod peresa — na smeh se drži. Ne da bi opazila, se je ustavil s pogledom nad mojo desnico, in njegov zvonki glas je padel kakor da bi z nožem usekal po glasilkah.

Gospa! Ne govoriva o vaškemu bebcu ampak o mojemu očeeetu, je s svojim kazalcem-taktirko podčrtal skozi zrak, da mi je udarila kri v glavo.

No, no, pa vam res ni treba zardevati, saj niste več šolska punca, je z dolgi korakom v odrski drži dodal. Torej, je zapovedal, zbršite tisto, in malce pisano pogledal v papir.

Torej. Tician brada, črni kodri, plave oči, glas mu kremeno doni. Postava pa taka, da so se vsi ozirali za njim, se je pri oknu zagledal v poletni večer.

A, da vam ga je bilo poznati, je kakor ljubezen razširil roki. Kadar je moj oče zavzel govorniško pozo, je vse utihnilo. Bil vam je krasen človek. Skozi vse življenje ga je vodil socialen čut za malega človeka.

Nekaj ga je stisnilo v grlu. Profesor Medven, sem ga potegnili, zagledanega v točko večnosti, nazaj v sedanost! Oprostite, ampak sestala sva se, da nam kaj poveste o vašemu zanimivemu življenju.

Seveda, seveda, se je iztrgal iz molka. Še ga je nekaj stiskalo v grlu. Ja... Ampak, je že spet dvignil kazalec; čisto po profesorsko se mu je zapičil pod strop.

Kje ste zagledali luč sveta?

Hm, o temu bi se dalo govoriti, mislim namreč o luči sveta.

Kje ste rojeni, se mi je mudilo.

Kje vendar. Doma. Kaj misliš, da so bile takrat ženske mehkuzne kot danes? Doma, je še enkrat pribil kot s kladivom.

Rojen sem v Čatežu pri Brežicah ob Savi. Ob tisti naši zdravvi, bistri Savi. In spet sta se mu roki razširili v ljubezni.

Tam smo imeli gostilno pri "Zlati jami" — De Goldene Grube — je dodal, in desni kot med ustnicami mu je kar sam švrknul nazgor.

Quality Concreting and Excavating

FOUNDATIONS, DRIVES, GENERAL CONCRETING AND LAND CLEANING

DOONSIDE

Paving & Building Pty. Ltd.

OF 23 LUCRETIA ROAD TOONGABBIE

— LICENCE BUILDER —

ZA VSA CEMENTNA IN IZKOPNA DELA.
SE OBRNITE NA VAŠEGA ROJAKA,

TONIJA ČOLNARIČ

PHONE: 625 4851

A.H. 636 9151

Oglašajte v "Avstralski Slovenec" in
Obiskujte S.D.S. knjižnico!

Proslava Materinskega dne bo v soboto 10. maja!
Program pripravljajo naši otroci.
Poskrbite za rezervacijo!!

Bila je to res zlata jama. Ampak ne za Medvenove. Moj oče je tako delil vse kar je gostilna prinesla, da sta jo na mamin pritisk prodala. Saj se je v tej zlati jami več jedlo in pilo kot pa plačalo. Tu je šlo vse na kredo. Ne vem kako bi sploh mi, saj nas je bilo pet otrok, če bi moja mama mislila tako kot oče. Ampak je bil vreden zlata.

Kdo bi si mislil, je nadaljeval, kakor da ne govori o sebi, ko se je štorclja petič in zadnjič ugnezdila pri Medvenovih, da bo Bojan odraščal v špartanski vzgoji. Pri temu pa mu je roka zavriskala kakor razposajen fant. Malo je manjkalo, da ni zaukal.

Da ste vi videli njeno maestozno hojo, je elegantno zavalovala njegova desnica. In krenil je maestozno v salon, kakor da se nahaja ne samo v ljubljanski ampak v milanski operi. Marsikam ga je ponesla njegova življenjska pot...

Vedno sem se držal njenega krila, ne vedoč kam naj bi gledal. V njen lep obraz v njen eleganten korak. Imela je tako vitke nogice in tako, veste, tako se je prestopala, tako lahkotno je stopicala... tako, tako nekako, je izbiral besede, ah, da, tako kot tisti lepi plesoči lipicani. Ah, kako lepo je moja mama hodila. Kar plul sem ob njenem koraku, in zaplul je z rokami, kakor da se dviga na samih perutnicah. In plaval sem v njenih plavih očeh, je zaplaval z zvokom svoje besede.

Ne pozabite, da je tudi moj oče bil neznasko zastaven. Ni jima bilo para. Veste, vse moje ženske so bile lepe kot moja zlata mamica. Tudi čez mojega očeta ga ni bilo, je še moral dodati.

V Prešernovem domu, oziroma v Slovenskem društvu Sydney, na tistem hribčku v Horsley Parku, s katerega se pri lepem vremenu vidi vse do Sydnejskega mostu obdanega s stolpnici, ki ponoči zažare v tisočerihih lučeh, smo se pogovarjali o nekemu si-volasemu, izredno čilemu Slovencu s tako močno osebnostjo, da bi ga veljalo pritegniti med nas. Pravijo, da je profesor petja ali kaj že. Igralec, operni pevec, športnik in bogve kaj še. In že smo začeli fantazirati o nekemu pevskeemu zboru... našemu pev-sekmu zboru.

Prevzela sem nalogo, ki mi jo nihče ni dal. Nekega dne mu telefoniram. Povem kdo sem, in enostavno, kakor da mi je dvajset let, tako je pač danes v modi pri dekletih, ga povabim, da gre z menoj na naš "novinarski" ples. Kako da ne gospa. Prav rad. Glas pa tako mladosten kot da mu je največ štirideset let. Pa ima že toliko križev, da ne smem niti povedati.

Ustavim se v lepi, v zelenje oviti ulici, kjer stoje "v vrsti kakor hiše v Trsti" — tako se je nekoč reklo — hišice za upokojence. Naenkrat mi priplava na uho operna glasba. Sledim zvokom. Odprta vrata. Na ulico se vabljivo razliva mehka melodija. Luč za oknom zlati večer. Krenem po stopnicah — in že stoji pred menoj. Eleganten, kakor ulit z večerno obleko. Obleka kakor ulita zanj. Beli, čipkasti robček mu kar cveti v gornjem žepu črnega jopiča. Hlače zlikane, da bi se urezal na njih. Strumno pristopi, se pokloni in stisneva si roki kar oba prav po moško. Vidim, da imam opravka s človekom toplega in odkritosrčnega srca.

Izvolite gospa, s čim vam morem postreči. In že mi je začel naševati, da od same izbire nisem vedela kaj bi. Vendar kot ugla-jen človek, mi ni ničesar vsiljeval. Na mizici, urejeni kakor škatlji-ca, zagledam "moje" cigarete.

Eno bi pokadila. Izvolite, gospa. Tu so, za vas. In že mi jo je prižigal s kretnjami človeka, ki je navajen salonske družbe.

Čim sem ga ugledala mi je misel ušla v Ljubljano, nazaj k mojim najlepšim letom. Še pred vojno. Spomin mi ga je pričaral pred oči, kakor da sem ga zadnjič videla včeraj pred štiridesetimi leti.

Sproščeno sem se zasmejala. Gospod profesor, saj vas vendar poznam. In začela sem stopati po sobi oponašajoč njegovo hojo. Raven kot sveča. Nezlomljiv. Ponosen. Vendar povsem naraven. In tako sproščen, sijoč obraz, kakor, da je vsa Ljubljana njegova. Seveda ga nisem osebno poznala, saj sem takrat bila še smrkla a on pa že zrel moški. Je pač eden tistih ljudi, ki si ga je lahko zapomniti a težko pozabiti.

To mu je prijalo. Meni pa tudi. Prebila sem led, ki ga sploh nikjer ni bilo. Takoj sva si bila stara znanca. Zaslutila sem v njemu izredno bogato osebnost. Začel mi je odkrivati svoje življenje.

Nadaljevanje prihodnjič

PISMA NAŠIH BRALCEV

DRAGI ROJAKI!

Po štirimesečnem (skrajšanem) bivanju, oz. obisku pri svojem dragem sinu z družino, se danes pred samim odhodom, pred vrnitvijo v svojo matično domovino Slovenijo, v svoj rojstni kraj **M a r i b o r** poslavljam od vseh vas, s katerimi sem se ob tem času bil osebno, posredno in neposredno s svojo ženo **T i l k o** spoznal. Poslavljam pa se tudi od vseh ostalih poštenih Slovencev/Jugoslovancev, katere nisem imel možnosti srečati in **a p e l i r a m** na vse **r o j a k e** širom Avstralije, da se masovno včlanite na svojih področjih v **SLOVENSKA DRUŠTVA**, ali pa si jih formirate, če še jih nimate.

Posebno pa **a p e l i r a m** na **SLOVENSKO DRUŠTVO FRANCETA PREŠERNA** v **SYDNEY-u**, da privabi postopoma vse naše rojake!

Slovenski rojaki, pristopite k **SLOVENSKEM DRUŠTVU** v **SYDNEY-u**, včlanite se in sodelujte z njim! Tako boste tudi še tako oddaljeni od svoje rodne grude našli tukaj v Avstraliji vsaj košček svoje domovine.

Formirajte razne sekcije: kulturno-umetniško, športno, turistično, tehnično in pred vsem še pevske zbor. **PESEM ZDRUŽUJE!** Pomagajte v vseh panogah posredno, ali neposredno društvu pri svojem razvoju! Če ste morda s katerim svojim rojakom malce sperti, se pobotajte z njim v slovenskem društvu. Sodelujte, bodite si med seboj bratje — tovariši v pravem pomenu besede.

V tem kratkem času bivanja v Avstraliji sem ugotovil, da ste vsi več ali manj duševno tesno vezani na svojo domovino. Tudi vi, ki si domotožje s silo preganjate, tudi vi globoko v duši hrepenite po svoji rodni grudi. Bodite vsi kot eno tukaj v Avstraliji in pomagajte pri razvoju in dvigu svojega **SLOVENSKEGA DRUŠTVA PREŠEREN** ter spoštujte avstralske zakone.

SLOVENSKEM DRUŠTVU PREŠEREN v Sydney-u z upravnim odborom na čelu, vsem članom in nečlanom — rojakom želim pred odhodom mnogo uspeha! Po svoji možnosti bom tudi iz domovine še naprej sodeloval s članki in eventualno s slikami in nasveti. Veselil se bom tudi obiska vsakega našega rojaka, ki bi me obiskal v domovini.

Vaš

A d i

Micka: "Veš, jaz sem hodila v visoke šole?"

Nežka: V katero nadstropje?"

★

Micka: "Spočetka sem bila v cerkvi čisto spodaj. Zdaj sem pa že na vrhu."

Nežka: "V zvoniku?"

PISMO SESTRI IZ DOMOVINE

*K nam prišel je pustni čas,
vesel ne more biti naš obraz,
ker v naši domovini vsak,
z dušo in telesom, s TITOM gre v korak
Vsi le želijo eno imamo,
da srce mu svoje damo,
saj mi otroci smo njegovi vdani,
on vedno nesebično nam stoji ob strani.*

*Z zanimanjem pred televizijo stojimo,
da slišimo veselo obvestilo,
da zdravje očetu se našemu vrača,
zdravnikom to, naj Bog poplača.*

*Danes je sobotni dan,
v soncu ves je okovan,
in ko skozi okno se zazrem,
oči v prelepi STOL uprem.
V sneženem plašču se blešči,
več tisoč je na njem ljudi,
saj petnajsti se pohod slavi,
ki praznujemo ga zdaj te dni.*

*Letos pa, kot še nikdar,
smola je pri nas vladar.
Na sneženo spolski poti navzdol,
so trije težko ranjeni,
in eno mlado življenje vzel je STOL.*

*Vidiš, tako nekako je pri nas,
piši nam, kako je kaj pri vas?
Bomo srečni in veseli,
ko tvojo pošto bomo sprejeli.
Pozdrav sprejmite vsi po vrsti,
ostanite rojaki naši čvrsti,
naj ne izrujejo rodne korenine
viharjev tuje domovine.*

Sonja URH, Moste na Gorenjskem

Jože Žohar:

NAŠ ŠTEFAN

(Nadaljevanje)

Stopil je z otočka in nameraval prečkati toda z leseno nogo se je spotaknil ob betonski rob in padel naprej na cesto. Zaklel je in se skušal pobrati na noge. V tem trenutku je izza ovinka pripeljal zeleni Holden. Štefan je začel mahati z rokami, da bi ga voznik videl toda, ta ga najbrž ni takoj opazil kajti, zavirati je začel prepozno. Še zadnji trenutek se je Štefan oprl na roke in se zasukal s telesom nazaj na otoček. Avto je zapeljal čez njegove noge in se ustavil šele na pločniku pred živo mejo. Odprla so se vrata in ven sta stopila dolgolasi fant in dekle. Pritekla sta do na tleh ležečega, ki je bil onesveščen. Fant se je sklonil in ga prijel čez prsa in ga začel vleči čez cesto na pločnik. Dekle je hotelo pomagati in je prijelo Štefana za noge.

Toda, lesena noga, ki je bila pričvrščena na štrcelj samo z jermeni, je pod pritiskom koles zdrsnila s štrclja in je zdaj ostala dekletu v roki. Ta jo je preseščena izpustila na tla in se prijel za usta.

"My God, how disgusting!" je zavpila.

"Bring the damn thing here," ji je dejal fant.

Pobrala je nogo z odporom in jo prinesla za fantom. Položila sta Štefana ob živo mejo in mu dala leseno nogo pod glavo. Fant si je oddahnil, ko je opazil, da je Štefan živ. Pretipal mu je žepe in našel denarnico in razglednico v notranjem žepu suknjiča. Izvlekel je oboje. Bežno je pogledal razglednico in jo vrgel v žleb ob cesti. Odpri je denarnico in vzel iz nje Štefanovo invalidsko karto. Pomolil jo je dekletu.

"He is an invalid pensioner and a wog, judging by his name. What are we going to do?" je vprašala fanta.

"We will leave the bloody wog here. Someone will find him and pick him up," je odvrnil.

Dal je invalidsko karto nazaj v denarnico in iz nje vzel nekaj rdečih bankovcev. Vtaknil jih je v svoj žep. Bolj kot dekletu, je dejal samemu sebi: "That will buy us a little grass."

Pograbil je dekle za roko in oba sta stekla nazaj v avto. Z naglico sta odpeljala s pločnika in naprej po Summer Hill cesti proti Wollongongu.

UREDNIŠTVU

"AVSTRALSKEGA SLOVENCIA"

Zunaj se koplje narava v zlitem soncu, v mislih tavam po neznanih krajih daljne Avstralije in zaman iščem obraze, ki so mi bežno znani po slikah v "Avstralskem Slovencu".

Ponosna sem na vaše neutrudljivo delo za skupnost rojakov daljnega sveta Avstralije. Srčno rada bi se znašla tam, na vašem gostoljubnem hribočku, in se spoznala z uredniki in nasploh slovenskimi rojaki, o katerih opisujete in kateri opisujejo svoje dogodivščine iz izletov po Avstraliji, pod rubriko, "PISMA BRALCEV". Zato vam pod to rubriko pišem tudi jaz.

Iskreno želim, da bi "Avstralski Slovenec" živel in izhajal še v prihodnja leta, in naj njegova jasna zvezda blešči nenehoma v obliki slovenskega jezika na daljnem obzorju tega petega kontinenta z željo, da nikoli ne zatonet.

Naša domovina Jugoslavija, vabi vse svoje brate in sestre širom sveta, "obiščite me, in videli boste kako sem napredovala".

Ogromna je tujina, in pod svojimi krili skriva mnogo naših rojakov. Nekateri imajo že svoje domove in družine, in se počutijo dobro. Le domačije, katere mladi avanturanti zapuščajo svojim neboljnim staršem, razpadajo, zapuščeni grunti čakajo na ljubeče roke, da bi jih obdelovale, tišina po hribovskih vaseh, čaka na vriske in pesmi mladih vasovalcev. Ko čitate te vrstice, se spomnite svoje rojstne hiše, starega očeta in svoje mame, kako zaman čakate, da jih obiščete.

Ob tej priliki želim pozdraviti mlade maturante, ki so se naučili materinskega jezika v daljni Avstraliji, zato pa velja pohvaliti Slovenski Šolski Odbor, ki vam je to omogočil.

Zato kličem naš slovenski ŽIVEL, naj živi "Avstralski Slovenec", in slovenska kultura petega kontinenta Avstralije.

Pozdravlja vas, 75 letna

Amalija Baloh

Moste na Gorenjskem

Deževalo je še kar naprej. Ob robu pločnika, v cestnem žlebu je majhen tok vode počasi porival razglednico proti odprtini za kanal. V odsevu cestne luci so narcise na razglednici izgledale še bolj rumene, kot pa so v resnici bile, in tudi streha koč in češnjevi cvetovi so se zdeli bolj beli.

Tam, ne daleč, so se videli obrisi Mount Keire; čvrsta in temna je ždela, s svojim vrhom zavitim v oblake. V njenem vznožju se je mesto odpravljalo spat. Iz železarne je prihajal skoraj enakomeren hrup, presekano tu in tam s piskom piščali s te ali one topilnice, in je tako motil drugače miren in deževen večer.

Konec

Pavla Gruden

Danijela Hliš Thirion:

GOR IN DOL PO AVSTRALIJI

(Nadaljevanje)

V Barossa Valley, potem ko sem polna domotožja gledala na Winninowie, Wilmingrom in druga mesteca v Flinderskem pogorju, postavima šotor. Tukaj je kot pri nas doma, lepe kmetije z rožami na oknih in v vrtu, lepi sadovnjaki in seveda vinogradi. Leta 1842 je sem prispela skupina Nemcev ki so zbežali pred Pruskim kraljem in si tukaj ustvarili nov dom. Hitro so spoznali, da je v tem delu Avstralije podnebje odlično za vinsko trto in še danes so tukaj najlepši vinogradi v Avstraliji. V tem predelu se je rodila tudi prva Luteranska cerkev in tukaj je Nemec Kesler zgradil prvo hišico na kolesih, karavano. Ogle dala sva si jo, odlična je.

Po več kot štirih tednih suše danes prvič dežuje. Na žalost na to nisva bila pripravljena in sva postavila šotor na Južno Vzhodni obali Južnega Oceana (Southern Ocean). Zdaj pa oba trepetava v avtu, medtem ko je šotor popolnoma premočen, kot tudi odeje in blazine. Pa kaj, gledava ven na razburkano morje, pripovedujeva si kako sva prejšnji večer vsak na svoji strani lovila rake. Jutro se bliža, osamljen je zdec na belem konju se tiho spreha ob obali, in v pol-temi, polzariji je podoba kot iz pravljice. Pričneva kihati in se smrkati, tega pa res ni bilo treba. Okrepčava se v bližnjem mestu; čaj z rumom, jajčke in slanina. Zdaj sva spet na poti, peljeva se preko čudovitih iglavih gozdov, nekaj teh gozdov je bilo nasajenih že leta 1926. Obiščeva jame Tantanoole Caves, ki so jih odkrili šele leta 1930. Nasmehnem se, Avstralija je res tako mlada država.

Port Fairy, šla sva ribe lovit a ribe so vse zbežale pred nama. A hotela sva ribe za večerjo in ker je vsa oprema še vedno mokra, sva si privoščila hotelsko sobo in večerja v prijetni restavraciji. Drugi dan obiščeva Port Campbell, zelo prijazno turistično mesto in ob cesti Great Ocean Road si ogledava polno naravnih lepote. Prihod v Melbourne, tudi tukaj se odločiva za hotel saj sva oba pošteno prehlajena. Mesto Melbourne se mi hitro priljubi. Zgrajeno več ali manj od leta 1835 naprej, je danes veliko in moderno mesto. Re-

ka Jarra mirno teče pod neštetimi mostovi in tramvaji še vedno hitijo po ulicah. Po hitrem obisku znamenitosti in pa moderne umetniške galerije se po treh dneh odpeljeva po South Gippsland cesti. Pokrajina je zelo lepa, jaz kar naprej vzklikam: "Joj, pogled!" Morje Bass Strait je mirno in temno plavo a kmalu je za nama, pred nama pa je jezero in vasica Metung, ki ima okoli 300 prebivalcev. Jezero seveda slano, vodo dobiva iz Tasmanjskega morja. Pri prijateljih preživima nekaj nepozabnih dni. Njihova hiša z vrtom stoji na hribčku tik ob jezeru. Večkrat gremo z motorno ladjo na ribolov in potem kje na plaži zakurimo ogenj in pečemo ribe. Jaz uživam kot v nebesih...

In sedaj, na žalost, je dopustna konec. Med potjo nazaj v Sydney preživiva še nekaj lepih dni v Kangaroo Valley, v Nowra, ogledava si Fitzroy Slapove, v Ulladulla spet loviva ribe. V Bodali kupiva 2 Kg odličnega sira. Leta 1838 je sem iz Anglije prispel T.S. Mort, in je kupil Bodala, ki jetakra t bila le kmetija. Prišel je z rejo živine in kasneje s pomočjo drugih kmetov je pričel izdelovati sir in je celo prepričal nekaj angleških strokovnjakov da so prišli sem in mu pomagali izboljšati kvaliteto sira. Tako so jo izboljšali, da se sir še danes zelo dobro prodaja!

Zdaj pa pomislite kako sem vesela; jaz, ki sem poznala le domače živali ali pa tiste, ki jih vidimo v kletkah v živalskih vrtilih, se po tem potovanju počutim zelo bogato. Vse te ptice, kuščarje in kače, kanguruje in divje prašiče, pajke in hrošče, orle in ribe, pa bele in črne labode ob jezeru ne bom nikoli pozabila. Lotusovi cveti v jezerih sladke vode, izsušena slana jezera, prelepe cerkve in kmetije v Barossa Valley, večer z aborigines in njihova kačja juha, nekaj dni v moderni Canberri, vsi ti dnevi sonca, tropski gozdovi polni skrivnosti itd. Me razumete? Počutim se tako polna lepote, da me vedno stisne pri srcu, ko odprem album in se spomini vrnejo k landroverju, ki je hitel gor in dol po Avstraliji in skupno prevozil 10.000 kilometrov v šestih tednih. To je bilo leta 1976.

AFORIZMI:

Strašno je, kadar bi radi kaj povedali a nimate komu: še bolj strašno je če imate koga pa mu nimate kaj povedati.

D. Radovič

Imejte že vendar pogum, da se daste ganiti, dvigniti se, za kaj velikega ogreti in navdušiti.

Goethe

Žalostna je doba, ko je težje razbiti predsodek kot atom.

A. Einstein

BELA PTICA

Danijela Hliš Thirion

Sama, bela ptica sama,
poletela v dalno je deželo.
Lahka, lepa in živahna,
bela ptica sama letela je v neznano.

Urujena in lačna, ob tujem jezeru je občepela,
bela in prašna, samotna ptica v mrazu je drhtela.

Kje je sonce njene domovine,
kje so sladke rože na drevesih,
kje so druge bele ptice domovine,
vse nekje za sabo je pustila.

Temna noč brez zvezd pade na dolino,
jezero je tiho in skrivnostno,
bela ptica tožno zre v njega globino,
kaj prinaša jutro, kaj prinese sonce mogočno?

Nenadoma, kot da prebudil se je oče veter,
prepih nastane, črne peruti napadejo,
nedolžna utrujena in sama,
bela ptica, bela gmota ni več sama,
bele ptice ni več, ni več...

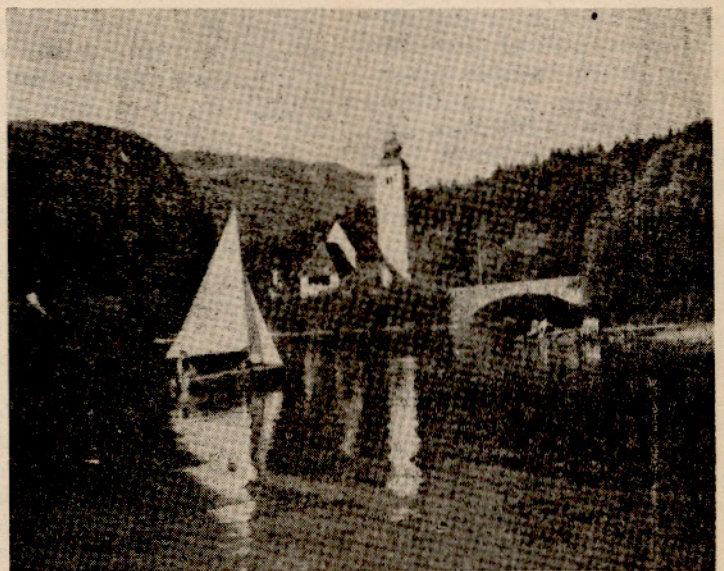
ADRIATIC

VAŠA TURISTIČNA AGENCIJA

SYDNEY 31 MARKET ST. TEL. 29-5210
NEWTOWN 347 KING ST. TEL. 516-1558
MELBOURNE 177 COLLINS ST. TEL. 63-7441

- pri nas dobite najcenejše možne vozne karte
- mi smo uradni zastopniki letalskih in pomorskih družb
- bavite se izključno z opolnomočeno in registrirano agencijo

V URADU: VAM JE NA RAZPOLAGO

Radko Olip

PRIDITE OSEBNO,
TELEFONIRAJTE ALI PIŠITE:

NEWTOWN
347 KING ST.
Tel. 516 1558 po urah 32 4806

V OKVIRU LETA OSTARELIH V SIDNEJU

Pod pokroviteljstvom Premiera Wrena, je Zveza jugoslovanskih društev v Sidneju, katere član je tudi Slovensko Društvo Sydney, priredila večer v počastitev najstarejših jugoslovanskih priseljencev v Avstralijo.

Svečana prireditev je bila v prostorih Jugal kluba. Udeležili so se je ljudje preko 60 in celo 80 let starosti.

Prav ti priseljenci so orali ledino bodočim emigrantom iz domovine. Navzlic primanjkanju goriva, ob najslabšem času sidnejskih rednih stavk petroleja, so prišli iz najoddaljenih krajev, naj posebej omenimo rojake iz Brocken Hill-a, kjer so pričeli ustvarjati prvo slovensko društvo, leta 1926, vsi ti rojaki so stari že čez 80 let.

Na tem slavnostnem večeru so se vrstili razni govori teh starih priseljencev. Izrazili so se predvsem, da so ostali med vsem tem časom vedno zavedni Jugoslovani, in da so za časa vojne vedno zvesto podpirali, moralno in materialno jugoslovansko osvobodilno borbo. Izrazili so, da je njihova edina vizija, da so s seboj prinesli košček drage domovine.

Nadalje so pripovedovali, kako so delali na trstiki, in v težkih rudnikih, ter živeli v šotorih. Kako so v kritičnih časih avstralskega gospodarstva tudi delali samo za en košček kruha na dan, katerega so si zaslužili z delom na

bližnjih kmečkih posestvih. Zaključili so govore, da so takorekoč potovali iz kraja v kraj po celi Avstraliji, s trebuhom za kruhom. Povedali so nam, da so v tej dobi izseljenstva, Jugoslovani uživali največji ugled v Avstraliji, kot dobri in pošteni delavci. Nekateri med njimi so tudi izrazili razočaranje nad današnjo mentaliteto priseljencev, in da jim je zelo žal, ker nismo tako strnjeni, kot so bili oni.

Zveza jugoslovanskih društev Sydney, je za ta večer pripravila zasluženim sivolasim starčkom imenitno večerjo. Predvajali so jim tudi dva lepa filma iz domovine. Podeljena so jim bila tudi priznanja, za njihovo vztrajno prizadevanje ohranitve rodne duha.

Večina starih priseljencev, je bila Dalmatincev, veliko je bilo pa tudi zasluženih Slovencev. Nekateri med njimi, so danes zelo ugledni državljani. Izrazili so željo, da bi tudi nova generacija hodila po njihovi poti.

Na tem večeru so starci odposlali tudi telegram predsedniku Titu, z najlepšimi željami za hitro okrevanje.

Tudi predstavništvo Slovenskega Društva Sydney, se je odzvalo vabilu na udeležbo tega slavnostnega večera s ponosom, da imamo med nami še tako osi-vele člane, oziroma rojake.

Ivanka

AMERIŠKI SLOVENCİ OBIŠČEJO AVSTRALIJO

Potovalna agencija Kollander iz Clevelanda, ZDA, organizira sredi aprila prvi izlet ameriških Slovencev v Avstralijo, kjer se bodo srečali tudi z našimi rojaki v Sydneyu in Melbourneu. V Sydneyu jim pripravljajo slovesen sprejem Slovensko društvo, ki vabi vse slovenske rojake na družaben večer z ameriški Slovenci v soboto 13. aprila v društvenih prostorih v Horsley Parku. Igal bo ansambel "Srebrne strune", pridružili pa se jim bodo tudi glasbeniki, ki bodo spemjali na izletu ameriške Slovence. Med njimi bo tudi clevelandski "Button Box King" (kralj diatonične harmonike) Frank Novak. Clevelandsko skupino bo vodil podpredsednik Kollandrove potovalne agencije in dolgoletni vodja slovenskega glasbenega programa na radijski postaji WZAK Tony Petkovšek.

(Iz "Nedeljskega")

DVOJNO SLAVJE

Na rodbinskem drevesu družine TORRESAIN sta ravnokar pognala dva nova popka na vejah bratov Lina in Luciana Torresan. Lino in soprogo Julija, sta praznovala krst hčerkice Karoline, njegov brat Lucian z zakonsko družico Kim pa krst sinčka Benjamina. To dvojno slavlje sosedov našega kluba, se je vršilo v širokem krogu sorodnikov in prijateljev v prostorih našega društva in je potekalo v odličnem razpoloženju med Italijani, Avstralci in Slovenci. Postrežba gostov za katero sta odlično poskrbeli naši nad vse pridni kuharici (ga. Vera Kocjančič in ga. Srečka Markočič) je žela visoko pohvalo vseh, in obljubili so nam, da nas bodo priporočili svojim znan- cem in rojakom.

ŠALJIVKE...

Gorenjc je šel z dekletom v kino. Kupil je čokolado in med filmom jo je veselo grizljal. Dekle je seveda čakalo, kdaj ji bo kaj ponudil. On pa nič.

Potem ga je jezno vprašala: "A je čokolada dobra?"

"Zelo," ji je odgovoril.

"Škoda, ker se še ti nisi kupila ene!"

ŠKOTSKA

— Zakaj pa ne nosiš poročnega prstana?

— Ta teden ga nosi žena...

V ŠOLI

— Janezek, Janezek, če bi bila jaz tvoja mama... negotuje mlada in lepa učiteljica.

— Oh, kako bi bil zadovoljen moj očka!

NAJCENEJŠE CENE ZA JUGOSLAVIJO IN EVROPO

SEZONSKE CENE

(OD 1. JUNIJA 1979)

**OD 716 DOLARJEV DO 1210 DOLARJEV ZA
POVRATNO POTOVANJE
OD 535 DOLARJEV DO 708 DOLARJEV ZA
ENOSMERNO POTOVANJE**

ZA V NAPREJ PLAČANE IZLETNIŠKE CENE, SE MORA IZVRŠITI REZERVACIJA NAJMANJ 45 DNI PRED ODHODOM NA POTOVANJE. MOREBITNE SPREMEMBE REZERVACIJ, ALI PRI ODPOVEDI REZERVACIJ, PA SE ZADRŽIJO ODREJENI STROŠKI. PRIPOROČA SE PREDPLAČNO ZAVAROVANJE.

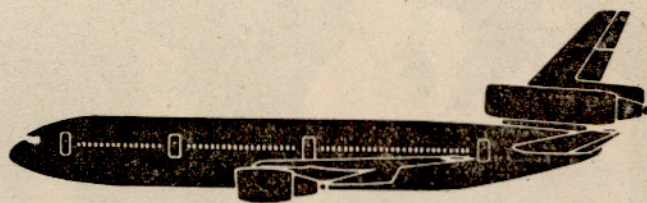
NA RAZPOLAGO SO VAM TUDI IZLETNIŠKE CENE ZA OBISK DO 180 DNI (MINIMALNI OBISK V JUGOSLAVIJI 21 DNI)

\$ 1325 ZA ODHODE KONEC MARCA

\$ 1422 ZA ODHODE APRILA DO KONEC JULIJA

\$772 PRI TEH CENAH NI NOBENIH POGOJEV

PRI TEH CENAH NI NOBENIH POGOJEV

POTUJTE Z NOVIM DC-10-30

PRI NAKUPU VOZOVNIC.

NAJHITREJŠE, NAJPRIJETNEJŠE

UŽIVAJTE V KONFORTU AVIONA S ŠIROKIM TRUPOM

ZA VSE INFORMACIJE SE OBRNITE

VAŠI POTOVALNI AGENCIJI

ALI

SYDNEY: 126 PHILLIP STREET SYDNEY 2000,
TEL. 221-2899, 221-2199

MELBOURNE: 124 EXHIBITION STR. MELBOURNE
3000, TEL. 63-6017, 63-6191

PERTH: 111 ST. GEORGES TERRACE 6000 PERTH
TEL 322-2932, 322-2032

ČESTITKE, ČESTITKE . .

Tony Tomažin s svojimi prijatelji.

Miran Spicar (v kotu) poslednjič z veselimi Oberkrainerji.

Lucija Laznik praznuje 21. rojstni dan v krogu svojih.

Disciplina, mir in tišina v naši šoli — če jih učiteljica zna držati v šahu.

Trud ni bil zaman.

Na večer 26. januarja, smo čestitali k dokončanemu šolskemu študiju Toniju TOMAŽINU. Toni je namreč praznoval s svojimi prijatelji v našem domu, pozitivne izvide študij na "Institute of Credit Managements", in sicer je doštudiral dve leti Commercial Law in dve leti Marketing Course. Vsa ta štiri leta šolanja, so mu bila potrebna, da je uspešno doštudiral za mesto Creditnega Managerja. Vsi zbrani prijatelji, ki so ta večer praznovali z njim, mu želijo polno uspehov še v bodoče. Ravno tako mu čestitamo tudi odborniki S.D.S. in upamo, da bo sedaj imel kaj več časa, za delo v prid naše skupnosti.

— ● —

TEOLOŠKA FAKULTETA
SLAVI 60 LET

Slovesne akademije so se udeležili številni gosti iz domovine in tujine.

LJUBLJANA, 10. marca — Teološka fakulteta v Ljubljani je danes proslavila 60-letnico ustanovitve, najprej z evharistično mašo v stolnici, ki jo je vodil papeški pronuncij Michele Cecchini, nato pa s slovesno akademijo v veliki avli fakultete, na kateri je govoril kapitularni vikar v Mariboru in profesor dr. Vekoslav Grmič.

Slovesnosti so se udeležili razen vseh slovenskih škofov še dekan z graške in regensburške teološke fakultete ter zastopniki drugih verskih skupnosti in redov iz Slovenije in Jugoslavije.

Družbenopolitično življenje sta zastopala predsednik RK SZDL Mitja Ribičič in predsednik komisije SRS za odnose z verskimi skupnostmi Stane Kolman, znanstveno pa predsednika SAZU profesor dr. Janez Milčinski in rektor Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani profesor dr. Slavko Hodžar. Dekan fakultete dr. Štefan Steiner je med drugim izrekel toplo željo za ozdravitev predsednika Tita.

A.R.

ZAČETEK "VORANČEVIH
DNEVOV 80"

RAVNE NA KOROŠKEM, — Tri mesece trajajoči kulturni festival, ko bodo v vseh krajih mežičke doline ter v zamejstvu nastopile številne ljubiteljske skupine in poklicni umetniški ansambli, je dokaz, kako zelo se je razrasla množična kultura v Vorančevih krajih. S koncertom pihalnega orkestra ravnskih železarjev so konec tedna začeli že tradicionalne "Vorančeve dneve 80", ki so jih pripravili kulturna skupnost, zveza kulturnih organizacij in številna amaterska društva. "Ljudje v Vorančevih krajih si nikoli ne bomo pustili vzeti svoje velike dediščine, ki se izraža tudi v naši pripadnosti najrazličnejšim oblikam kulturnega življenja", je na slovesnosti ob začetku Vorančevih dnevov dejal predsednik ravnanske občinske skupščine Rudi Vrčkovnik.

— ● —

SLOVENCİ GRADIJO
HOTELE NA POLJSKEM

V Varšavi, blizu letališča, dokončujejo delavci slovenskega podjetja PIONIR hotel Vera, ki je že drugi pionirjev hotel na Poljskem. Prvega so zgradili leta 1974 v Zakopanah. Zakopanski hotel Kastrowy je po mnenju poljskih gradbenikov najlepši poljski hotel. Ima 22.400 kvadratnih metrov površine in več kot 600 sob v vsemi potrebnimi dodatki, ki sodijo v hotel A kategorije.

— ● —

TOLMIN — V tolminski občini so sklenili s posebnimi davčnimi olajšavami spodbuditi nekatere obrtne in gospodarske dejavnosti, ki v posameznih krajih niso dovolj razvite. Tako bo plačevala nižje davke večina tolminskih gostilničarjev, z izjemo tistih, ki imajo ali nameravajo odpreti nove gostilne v Tolminu in Bovcu.

NOVICE V SLIKI IN BESEDI . . .

Bilo nam je zelo ljubo, da se je udeležil prvega "Press ball-a" prijatelj in dobrotnik S.D.S. g. Jože Jež s svojo soprogo.

ROJAKI!!!

LEPO STE NAPROŠENI, DA PRINESETE IGLAVCE ZA DREVORED NA NAŠEM GRIČKU V HORSLEY PARKU.

POZDRAVI POTNIKOM IN ROJAKOM

OBISK IZ VRBE NA GORENJSKEM

xxx Med nami se je mudila na dopustu iz Gorenjske gospa Julka Šiler. Obiskala je svojega sina Daneta, njegovo ženo Erno in svoje tri vnuke Pavla, Julijo in Karen.

Julka nas je prvič obiskala pred petimi leti. Takrat smo jo sprejeli v prostorih naše stare hiše in se je tokrat zelo začudila napredku naše organizacije.

V času svojega petmesečnega obiska je Julka večkrat obiskala naš dom; največ svojega časa pa je preživela med svojimi.

Julkin najstarejši sin je edini ostal doma, hčerka in, sin sta v Nemčiji a najmlajši je v Avstraliji. Iz Nemčije je kaj lahko priti domov. Iz Australije pa je to že malo težje, posebno če so otroci še premajhni za tako dolgo pot.

Julki smo 23. marca zaželeli srečno potovanje v Slovenijo.

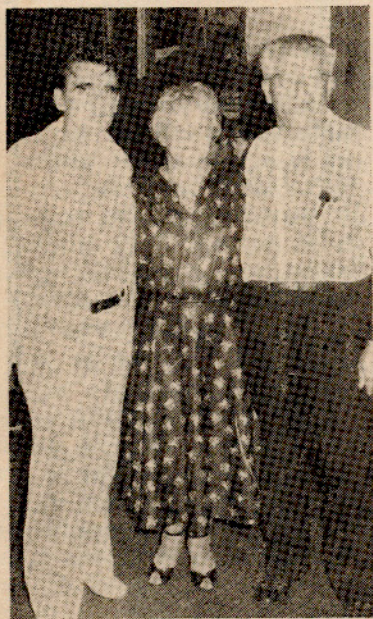
PRELEPA DEŽELA ŠTAJARSKE

S trimesečnega dopusta v Mariboru sta se vrnila tudi Fanika in Janez Zafošnik. Njuna osemnajstletna hčerka in mali Sandi sta rodni kraj svojih staršev nadvse vzljubila. Kar tam bi ostala za stalno, sta mi pripovedovala. Tudi Faniki in Janezu se je dopadlo doma, in težko sta se poslovila od svojih roditeljev. Prvo soboto po svoji vrnitvi sta nas obiskala s hčerko in sinom. Njihova, stalno rezervirana miza v našem domu je zopet dobila svoje gospodarje...

ADIJO VIDA . . .

Po nekaj mesecih dopusta pri svojem sinu Cvetku, se je vrnila v Slovenijo gospa Vida Debenjak. En dan pred odhodom se je v našem domu poslovila od svojih rojakov in prijateljev.

Upamo, da je gospa Vida svoje počitnice med nami preživela v veselju in sreči. Želimo si, da bi nas v bodoče zopet obiskala. Lepo jo pozdravljamo iz daljne Avstralije...

Gospod in Gospa Kučan s prijateljem Jožetan

PETNAJST KRIŽEV Z JATOM POD JUŽNI KRIŽ...

xxxNad vse prijetno sta nas presenetila s svojim obiskom osemdesetletni g. Pavel Zdravec in njegova sedemdesetletna soproga Terezija. Sama sta se podala na pot, da obiščeta svoje otroke, ki žive v Avstraliji. Iz Medjimurja sta prispela pod Južni križ z Jatovim letalom 6. januarja.

V našem domu sta se počutila zopet kakor doma, kjer sta nas obiskala s svojimi otroci in vnuki. V družini nas je bilo 11 otrok, mi je pripovedoval eden njunih sinov, od katerih so štirje v Avstraliji.

Zdravčevi so naši člani in kaj pogosti obiskovalci našega doma. Gospodu Pavlu in gospej Terezi pa čestitamo h korajžnemu podvigu. Podala sta se namreč na krilih železnega ptiča, kakor sta rekla, na konec sveta. Želimo jima srečne dneve med svojimi in upamo, da nas bosta še razveseljevala s svojo prisotnostjo pod krovom našega doma.

SREČNO VRNITEV...

Pred nekaj tedni, se je za vedno vrnila v Slovenijo naša članica gospa Marija Špicar. Sem je prišla pred enajstimi leti s svojim sinom Miranom, ko sta se z ženo Mileno odločila, da se s hčerko Natalie izselita v Avstralijo.

Gospa Marija si je, ko se je prilagodila tukajšnjemu življenju, našla dosti prijateljev. Pred nekaj meseci pa se je njen sin Miran odločil, da se s svojo družinico vrne v rodno domovino. Ker kri ni voda, se je tudi Marija odločila, da se vrne. Odpotovala je 19. marca.

Želimo ji srečno življenje med svojimi dragimi v slovenskem Kopru.

V splošnem veselju je tudi gospa Roza Kučan praznovala svoj rojstni dan v družbi svoje drage družinice in ljubkih vnučkov.

Gospoj Kučan žele še mnogo srečnih let v nadaljnjem življenju vsi, ki so ta večer bili zbrani okrog nje. Želji se pridružuje tudi naše društvo.

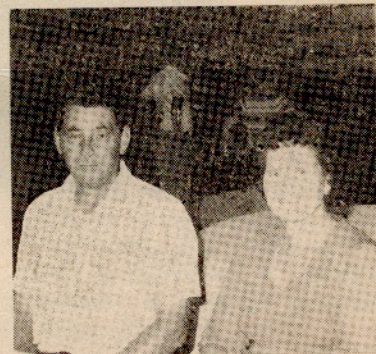
Julka Šiler s svojimi vnučkami

Zdravčeva v našem domu.

SREBRNA POROKA

xxx Na veselem sobotnem večeru, 15. marca, sta praznovala srebrno obletnico skupnega življenja g. Ivana Obreza in njegova žena Roza, v družbi svojega sina in njegove soproge, ki sta se tudi ravnokar poročila. Obe paroma želimo veliko sreče v nadaljnjem življenju. Ivanu in Rozi pa v imenu odbornikov, prijateljev in članov našega društva, naše posebne čestitke k njuni srebrni poroki.

Ivan in Roza Obreza

ČESTITAMO . . .

Okrog z dobrotami obložene mize v našem domu je 15. marca praznoval svoj rojstni dan g. Franc Radko. Žena in otroci z vnučki, bratje, stric in teta iz Slovenije, so ta večer skupno poželeli g. Francu še na mnoga srečna leta.

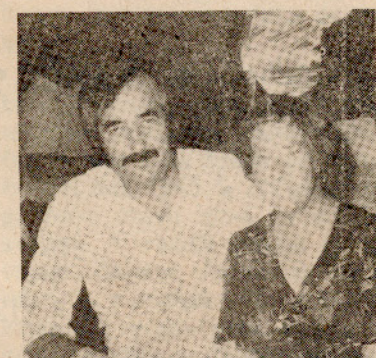

Gospod in gospa Radko Vse najboljše

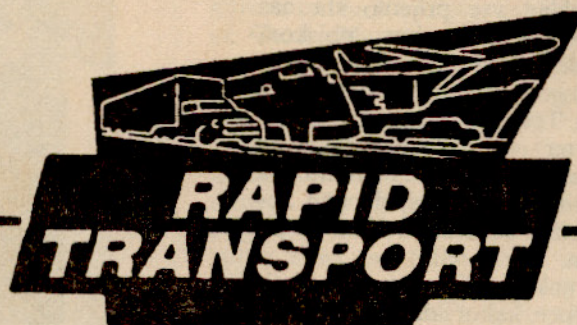
Iz kranja na Gorenjskem je prispel na daljši obisk gospod Jože ZORZUT. Prišel je k bratu Oskarju in njegovi ženi Frances. Ker je prispel med nas že za Božične praznike, smo tudi Novo leto dočakali skupaj.

Jože je doma zaposlen kot avtoprevoznik in mi je povedal, da je zelo vadovoljen z življenjem doma. Pravi, tukaj je lepo, a še lepša je Gorenjska. Ko se takole pogovarjam z rojaki iz domovine v vsem času še nisem naletela na človeka, ki bi prigovarjal čez življenje doma, nihče pa še ni izjavil, da bi rad ostal tukaj.

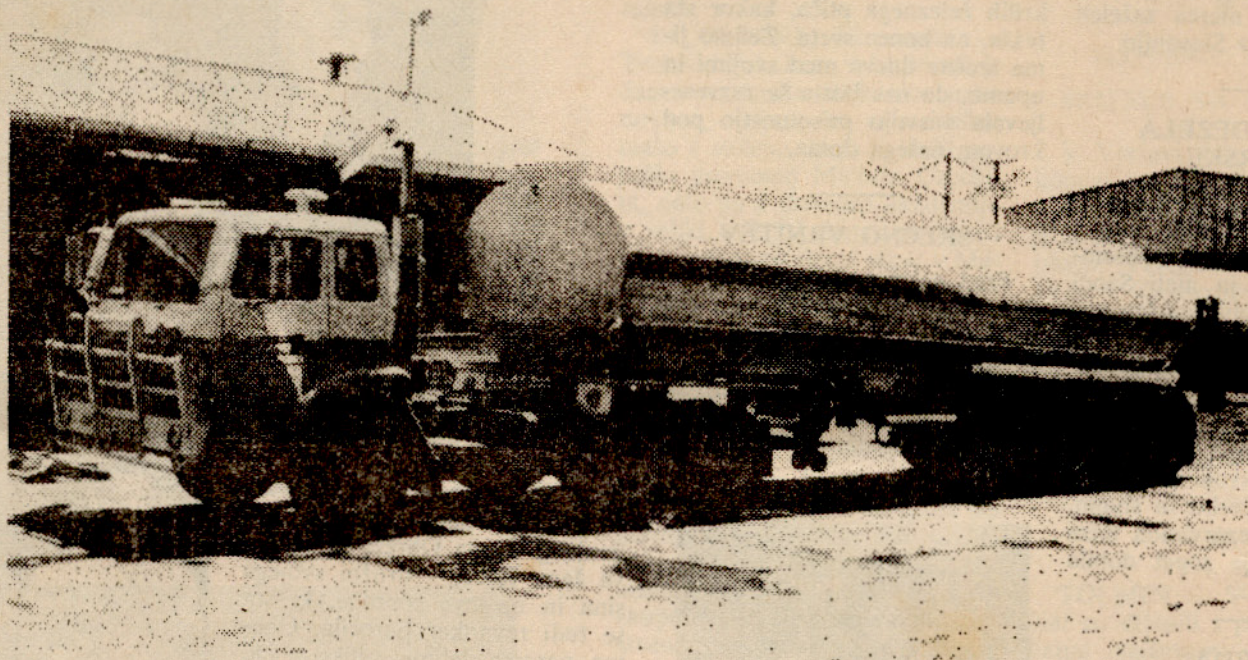
Vsi ki smo v Jožetu našli prijatelja, želimo da bi svoje počitnice med nami preživel najlepše in odnesel iz Sidneja kar najbolj lepe spomine.

smo zaželeli tudi našem članu g. Kornhouser-ju in njegovi soprogi ob 21. obletnici poroke, ki sta jo praznovala z nami.

BULK LIQUID CARTAGE

29 CHURCH AVE., MASCOT, PHONE: 667-0294

MELBOURNE: 729-1366

SYDNEY: 525-3611

BRISBANE: 277-1522

"250 TRUCKS SERVING EASTERN AUSTRALIA"

- TABLE TOPS
- TRAILERS
- LOW LOADERS
- EXTENDABLE TRAILERS

130-134 TAREN POINT RD., TAREN POINT, N.S.W. 2229

Postal Address: P.O. Box 403, Carngbah, 12229